

กฤษฎีกาสาร

www.ocs.go.th

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๖ (เดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๖๘)

๑๑

ภาพรวมของกฎหมายว่าด้วยการ
บริหารงานบุคคลภาครัฐของ
สาธารณรัฐเกาหลี

๑๘

นโยบายแนวคิดปกป้ององค์กรจาก
Ransomware แบบ Zero Trust ด้วยแนวคิด
Microsegmentation

๒๐

ระบบนวัตกรรมภาครัฐและ
ความก้าวหน้าของรัฐบาลดิจิทัลของ
สาธารณรัฐเกาหลี

นายปรณ นิลประพันธ์ เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมถวายแจกันดอกไม้และลงนามถวายพระพรชัยมงคล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ ศาลาสหทัยสมาคม ในพระบรมมหาราชวัง

นายพนพล เกียรติฤกษ์ รองเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมพิธีเจริญพระพุทธมนต์และทำบุญตักบาตร ถวายพระราชกุศล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ จากนั้น เข้าร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน พร้อมด้วยคณะผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ ท้องสนามหลวง

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ กรรมการร่างกฎหมายประจำ ร่วมด้วยคณะข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมพิธีถวายเครื่องราชสักการะและวางพานพุ่ม และร่วมพิธีจุดเทียนถวายพระพรชัยมงคลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ ท้องสนามหลวง

วารสารกฎหมายสื่อสาร เดินทางมาถึงฉบับสุดท้ายของปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ติดตามมาโดยตลอด ฉบับนี้พบกับกฎหมายสื่อสาร ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๖ ประจำเดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๖๕ ซึ่งอัดแน่นไปด้วยสาระน่ารู้จากคอลัมน์ต่าง ๆ

ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฎหมายประกอบด้วย เรื่อง “การใช้บังคับพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕” ซึ่งเป็นข้อหาหรือประเด็นเกี่ยวกับอายุและสัญชาติของเด็กในการเข้าศึกษาภาคบังคับ และเรื่อง “การใช้ข้อใช้ที่ราชพัสดุเพื่อก่อสร้างอาคารสำหรับการปฏิบัติการกิจของศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล” โดยมีประเด็นหรือเกี่ยวกับการข้อใช้ที่ราชพัสดุจากหน่วยงาน รวมถึงหากไม่สามารถอนุญาตให้ใช้ได้ มีแนวทางในการดำเนินการได้อย่างไรบ้าง ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง นำเสนอการให้ความเห็นตอบข้อหารือของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในประเด็น “ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตคำสั่งเพิกถอนสาระสำคัญของใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕”

ความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย นำเสนอความเห็นทางกฎหมายที่ได้รับการหรือจากกรมกึ่งการสตรีและสถาบันครอบครัว ประเด็นเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับความผิดทางพินัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดที่เป็นคนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้อย่างไรบ้าง ความเห็นคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย นำเสนอข้อหาหรือที่นำเสนอใจมาฝากผู้อ่านถึงสองเรื่อง ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวข้องกับ “การออกกฎหมายลำดับรองกรณีกฎหมายในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง จำนวน ๖ ฉบับ ๑๐ บทบัญญัติ เข้าลักษณะที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่” และประเด็นเกี่ยวกับ “การออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๕ บทบัญญัติ เข้าลักษณะที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่”

สรุปพิเศษเรื่อง “ภาพรวมของกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (Overview of the Republic of Korea’s laws on personnel management in the public sector)” ผู้เขียนได้นำเสนอถึงมิติที่เกี่ยวข้องด้านต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน บทความกฎหมายต่างประเทศ เรื่อง “ระบบนวัตกรรมภาครัฐและความก้าวหน้าของรัฐบาลดิจิทัลของสาธารณรัฐเกาหลี (Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea)” นำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจจากการศึกษาดูงานที่สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เข้ามามีส่วนสำคัญในการบริหารงานของรัฐบาล ส่งผลให้เป็นประเทศระดับต้นในการเป็นรัฐบาลดิจิทัล เทคโนโลยีสารสนเทศ นำเสนอเรื่อง “นโยบายแนวคิดปกป้ององค์กรจาก Ransomware แบบ Zero Trust ด้วย Akamai Guardicore Microsegmentation” นำเสนอแนวทางและวิธีการป้องกันระบบเครือข่ายที่สามารถครอบคลุมรูปแบบที่ไม่มีระบบป้องกันที่ทันสมัยมากนัก เพื่ออัปเดตความรู้ให้ทันทั่วทั้งกับกรูโจทก์ทางด้านดิจิทัลในปัจจุบันที่มีความทันสมัย ขอขอบคุณท่านผู้อ่านอีกครั้ง และกลั้มมาพบกับฉบับที่ ๒๑ ของวารสารกฎหมายสื่อสารในฉบับต่อไป

บรรณาธิการ

- ๒ ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฎหมาย
- ๔ การใช้บังคับพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕
- ๕ การข้อใช้ที่ราชพัสดุเพื่อก่อสร้างอาคารสำหรับการปฏิบัติการกิจของศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- ๕ ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
- ๗ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้ให้ความเห็นตอบข้อหารือของกรมโรงงานอุตสาหกรรมในประเด็น ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตคำสั่งเพิกถอนสาระสำคัญของใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- ๗ ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
- ๙ เสนอความเห็นทางกฎหมายซึ่งกรมกึ่งการสตรีและสถาบันครอบครัวข้อหารือในประเด็น ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับความผิดทางพินัย
- ๙ ความเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย
- ๑๐ การออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ (กรณีกฎหมายในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง)
- ๑๐ การออกกฎหมายหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒
- ๑๑ สรุปพิเศษ
- ๑๑ ภาพรวมของกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (Overview of the Republic of Korea’s laws on personnel management in the public sector)
- ๑๑ บทความเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๑๑ นโยบายแนวคิดปกป้ององค์กรจาก Ransomware แบบ Zero Trust ด้วยแนวคิด Microsegmentation
- ๒๐ บทความกฎหมายต่างประเทศ
- ๒๐ ระบบนวัตกรรมภาครัฐและความก้าวหน้าของรัฐบาลดิจิทัลของสาธารณรัฐเกาหลี (Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea)
- ๒๐ ประโยชน์จากร่างกฎหมาย

ปกหลัง ร่างพระราชบัญญัติที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการเขียนยนต์ไฟฟ้าขนาดใหญ่)

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายปรกรณ์ นิลประพันธ์

เลขาธิการคณะกรรมการกฎหมาย

นายพนพล เกร็ดฤกษ์

นางณัฐนันท์ อัครเลิศศักดิ์

นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฎหมาย

กรรมการร่างกฎหมายประจำทุกท่าน และผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกฎหมาย

บรรณาธิการ

นางสาวปราณี ติรสบุญศิริ

กองบรรณาธิการ

นางสุริศา ไชวพันธ์

นายจินตพันธ์ ทั้งสุบุตร

นางชนนันท์ ศรีทองสุข ศรีพันธ์

นางสมาพร นิลประพันธ์

นางกาญจนาภรณ์ เลิศลอย

นายศุภวัฒน์ สิงห์สุวัณษ์

นายอภิวัฒน์ จิระศิริโสภณ

นายพนพล เบลินเสวี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางเกลินี แสงสุวรรณ

นางกมลทิพย์ ตันชรากรรม

นายอชิระวิชญ์ พงษ์พิริภาส

นางสาวศิริรัตน์ เมืองรี

จัดทำโดย

ส่วนช่วยอำนวยการและประชาสัมพันธ์

สำนักงานเลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฎหมาย

เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๓๙๖, ๑๓๐๔

โทรสาร ๐๒ ๒๒๖ ๖๒๐๑

ความเห็นทางกฎหมาย ของคณะกรรมการกฤษฎีกา

การใช้บังคับพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕

● กองกฎหมายไทย

ประเด็นที่หนึ่ง การให้เด็กเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ ต้องนับตามช่วงชั้นปีหรือช่วงอายุของเด็ก

ความเห็น มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล ได้รับการศึกษาภาคบังคับ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็ก ซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ โดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ กำหนดนิยามคำว่า “เด็ก” หมายความว่า เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดจนถึงอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่เด็กซึ่งสอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับแล้ว และเมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่กำหนดให้ผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาเมื่อผู้ปกครองร้องขอให้สถานศึกษามีอำนาจผ่อนผัน ให้เด็กเข้าเรียนก่อนหรือหลังอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ซึ่งในปัจจุบันการผ่อนผันอายุเด็กที่จะเข้าเรียนเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการผ่อนผันให้เด็กเข้าเรียนก่อนหรือหลังอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยข้อ ๑ ของประกาศดังกล่าว กำหนดให้การผ่อนผันอายุเด็กแบ่งเป็นสองประเภท คือ การผ่อนผันให้เข้าเรียนก่อนอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดและการผ่อนผันให้เข้าเรียนหลังอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด จะเห็นได้ว่า การเข้าเรียนก่อนหรือหลังอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับตามที่ได้รับการผ่อนผัน ย่อมส่งผลให้เด็กอาจจะเรียนจบการศึกษาภาคบังคับเร็วหรือช้ากว่าอายุตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดก็ได้ การที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ มีการกำหนดทั้งเกณฑ์จำนวนปี

ของการศึกษาภาคบังคับไว้ที่เก้าปีและเกณฑ์อายุของเด็ก ซึ่งต้องเข้ารับการศึกษภาคบังคับ โดยหมายถึงเด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดจนถึงอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่เด็กซึ่งสอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ แสดงให้เห็นว่ากฎหมายทั้งสองฉบับมุ่งหมายที่จะให้ใช้เกณฑ์ ทั้งสองเรื่องควบคู่กันไป ทั้งนี้ แล้วแต่ว่าข้อเท็จจริงในเรื่องใดที่ทำให้เด็กพ้นจากเกณฑ์การบังคับเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับเกิดขึ้นก่อนกัน ระหว่างการที่เด็กมีอายุเกินสิบหกปีกับการสอบได้ ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ กล่าวคือ ในกรณีเด็กซึ่งมีอายุเกินสิบหกปีแต่ยังเรียนไม่จบการศึกษาภาคบังคับชั้นปีที่เก้าหรือยังเรียนไม่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ย่อมไม่ถูกบังคับให้ต้องเข้าเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ เช่นเดียวกับกรณีเด็กซึ่งอายุยังไม่ครบสิบหกปีแต่สามารถสอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หรือเรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว ย่อมได้รับยกเว้นไม่ต้องเรียนต่อจนอายุครบสิบหกปีแต่อย่างใด ดังนั้น การให้เด็กเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ จึงเป็นกรณีที่กฎหมายมุ่งหมายที่จะใช้บังคับ ทั้งตามช่วงชั้นปี คือ ประสงค์ที่จะให้เด็กได้รับการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปีโดยเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และใช้บังคับตามช่วงอายุของเด็กตามที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่เกินสิบหกปี

ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณีว่าเกณฑ์เรื่องการเรียนรู้จบการศึกษาภาคบังคับในชั้นปีที่เก้าหรือเกณฑ์เรื่องอายุเด็กซึ่งมีอายุเกินสิบหกปีเกิดขึ้นก่อน ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันการที่เด็กจะได้รับการศึกษาภาคบังคับไม่ได้จำกัดอยู่เพียงเฉพาะการเรียนรู้ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่เปิดสอนตามระบบการศึกษาปกติ เนื่องจากมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดบทบัญญัติที่เปิดโอกาสให้เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับสามารถเข้ารับการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับกับหน่วยจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ โดยให้ถือว่าผู้ปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับได้ปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้สำหรับบุคคลซึ่งมีอายุเกินสิบหกปี ซึ่งเกินเกณฑ์ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ ย่อมมีสิทธิเลือกที่จะเรียนรู้ตามรูปแบบที่ตนสนใจได้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง หรือการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ฯ

ประเด็นที่สอง การให้เด็กเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ ใช้บังคับแก่เด็กซึ่งไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือเด็กซึ่งไม่มีสัญชาติไทยด้วยหรือไม่

ความเห็น มาตรา ๕๐ (๔) และมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่เข้ารับการศึกษาบวรมในการศึกษาภาคบังคับ และกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

โดยรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทยซึ่งเป็นรัฐกับคนชาติของรัฐ ซึ่งหมายถึงคนสัญชาติไทย การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเรื่องการได้รับการศึกษาในหมวดว่าด้วยหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ย่อมแปลความได้ว่าหมายถึงหน้าที่ของบุคคลสัญชาติไทย การพิจารณาและตีความมาตรา ๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ ที่กำหนดเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษาระดับบังคับของเด็ก จึงต้องตีความให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่มุ่งหมายใช้บังคับเฉพาะบุคคลหรือเด็กซึ่งมีสัญชาติไทยเท่านั้น ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจึงไม่สามารถบังคับให้เด็ก ซึ่งไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรและเด็กซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเข้ารับการศึกษานจนจบการศึกษาภาคบังคับโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ ได้

สำหรับกรณีที่ประเทศไทยเป็นภาคีสัญญาวาดด้วยสิทธิเด็กซึ่งมีพันธกรณีที่จะต้องดำเนินการ ให้เป็นไปตามข้อผูกพันที่กำหนดในอนุสัญญาดังกล่าวในการให้สิทธิสวัสดิภาพและความคุ้มครองแก่เด็ก (บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี) ในเรื่องต่าง ๆ โดยในส่วนของพัฒนาและการศึกษาที่เหมาะสมตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๒๘ แห่งอนุสัญญาวาดด้วยสิทธิเด็ก นั้น เป็นกรณีที่รัฐบาลไทยมีพันธกรณีตามอนุสัญญาดังกล่าวที่จะต้องดำเนินการให้เด็กซึ่งไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรและเด็กซึ่งไม่มีสัญชาติไทย แต่พำนักอยู่ในประเทศไทยซึ่งผู้ปกครองประสงค์ที่จะส่งเด็กนั้นเข้ารับการศึกษาระดับบังคับ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ให้ได้รับการศึกษาระดับบังคับเช่นเดียวกันกับเด็กซึ่งมีสัญชาติไทย ซึ่งเป็นการดำเนินการโดยอาศัยมติคณะรัฐมนตรี หลักเกณฑ์บางประการตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ รวมทั้งการออกระเบียบ ประกาศ หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับเรื่องดังกล่าว มิใช่หน้าที่ของเด็กที่จะต้องเข้ารับการศึกษาบวรมในการศึกษาภาคบังคับโดยผลของรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างเดียวกับเด็กซึ่งมีสัญชาติไทย ดังนั้น เด็กซึ่งไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรและเด็กซึ่งไม่มีสัญชาติไทยแต่พำนักอยู่ในประเทศไทยจึงสามารถเข้ารับการศึกษาระดับบังคับตามที่รัฐจัดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายได้ตามความสมัครใจ

(**เรื่องเสร็จที่ ๖๘๑/๒๕๖๘** บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การใช้บังคับพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘))

การใช้ที่ราชพัสดุเพื่อก่อสร้างอาคารสำหรับการปฏิบัติการกิจ ของศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

ประเด็นที่หนึ่ง ศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) เป็นส่วนราชการที่สามารถขอใช้ที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้หรือไม่

ความเห็น โดยที่มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติว่าส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความประสงค์จะขอใช้ที่ราชพัสดุเพื่อประโยชน์ในทางราชการในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้แจ้งวัตถุประสงค์ในการใช้ที่ราชพัสดุและขอทำความตกลงกับกรมธนารักษ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบกับมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุฯ บัญญัตินิยามคำว่า “ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานที่รับผิดชอบงานธุรการขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือศาลหรือองค์กรอัยการหรือรัฐสภา ดังนั้น การขอใช้ที่ราชพัสดุตามมาตรา ๑๙ ดังกล่าวจึงต้องเป็นกรณีที่ส่วนราชการ ตามบทนิยามในมาตรา ๔ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ขอ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางราชการในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับกรณีตามข้อหารือนี้ แม้ว่ามาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้จัดตั้ง ศรชล. ขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี มีฐานะเป็นส่วนราชการรูปแบบเฉพาะ มีหน้าที่และอำนาจและรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้ ศรชล. เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง แต่การที่ ศรชล. จะใช้อำนาจทำนิติกรรมฟ้องคดี ถูกฟ้องคดีและดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับคดีอันเกี่ยวเนื่องกับหน้าที่และอำนาจของ ศรชล. ต้องกระทำในนามของสำนักนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๗ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับมิได้มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้ ศรชล. เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วย

การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล ดังนั้น ศรชล. จึงมิใช่ส่วนราชการที่สามารถขอใช้ที่ราชพัสดุต่อกรมธนารักษ์โดยตรงตามมาตรา ๑๙ ประกอบกับมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุฯ

ประเด็นที่สอง หาก ศรชล. ไม่สามารถขอใช้ที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุฯ ได้ ศรชล. จะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้สามารถขอใช้ที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุฯ ในบริเวณกองบัญชาการกองทัพเรือ พื้นที่วังนันทอุทยาน เพื่อก่อสร้างอาคารกองบัญชาการ ศรชล. และอาคารจอดรถพร้อมที่พักกำลังพล รวมถึงการขอใช้ที่ราชพัสดุเพื่อก่อสร้างอาคารของ ศรชล. ในที่ดินกองทัพเรือ ปกครอง และที่ราชพัสดุของส่วนราชการในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการกิจของ ศรชล. ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลฯ ต่อไป

ความเห็น โดยที่ ศรชล. มีฐานะเป็นส่วนราชการรูปแบบเฉพาะที่จัดตั้งขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวงตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ สำนักนายกรัฐมนตรีจึงสามารถขอใช้ที่ราชพัสดุเพื่อประโยชน์ในทางราชการในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของ ศรชล. ได้ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุฯ โดย ศรชล. สามารถมีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบสำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อพิจารณาสั่งการให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งวัตถุประสงค์ในการใช้ที่ราชพัสดุ และขอทำความตกลงกับกรมธนารักษ์ในเรื่องดังกล่าว เพื่อดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงการใช้ที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อไปได้

(เรื่องเสร็จที่ ๗๔๗/๒๕๖๘ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การขอใช้ที่ราชพัสดุเพื่อก่อสร้างอาคารสำหรับการปฏิบัติการกิจของศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒))

ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้ให้ความเห็นตอบข้อหารือ
ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมในประเด็น ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์
คำสั่งเพิกถอนสาระสำคัญของใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

● กองกฎหมายปกครอง

ข้อเท็จจริงตามข้อหารือสรุปได้ว่า กรมโรงงาน
อุตสาหกรรม โดยผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต
โรงงาน ๑ ในฐานะผู้ซึ่งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
มอบหมายให้เป็นผู้ออกใบอนุญาต ได้มีหนังสือถึงบริษัท ข.
แจ้งเพิกถอนสาระสำคัญในใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑
ในส่วนที่ระบุว่า “ประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๘(๑)”
และในส่วนที่ระบุว่า “และผลิตจำหน่ายยิปซัมคุณภาพดี”
โดยให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ลงนามในหนังสือ เป็นต้นไป
เนื่องจากผลิตภัณฑ์ที่บริษัท ข. ได้แจ้งเพิ่มเติมและได้ระบุ
ในการขยายโรงงาน ครั้งที่ ๑ นั้น มิใช่ผลิตภัณฑ์ยิปซัม
ตามที่กฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด และขนาด
ของโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดไว้ แต่เป็นเพียงยิปซัม
สังเคราะห์ (แคลเซียมซัลเฟต) ที่เกิดจากกระบวนการ
ผลิตกรดมะนาวซึ่งจัดเป็นสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว
ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นว่า หากนำมาผลิตเป็น
วัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิต
ทางอุตสาหกรรม จะเข้าข่ายเป็นประเภทหรือชนิด
ของโรงงานลำดับที่ ๑๐๖ (โรงงานประกอบกิจการ
เกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้วหรือ
ของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่
โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม) และจากการ
เพิกถอนสาระสำคัญในใบอนุญาตขยายโรงงานครั้งที่ ๑
ดังกล่าว กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงได้มีหนังสือแจ้งยกเลิก
การบันทึกการเปลี่ยนแปลงในใบอนุญาตประกอบกิจการ
โรงงานของบริษัท ข. ด้วย

ต่อมา บริษัท ข. ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม โดยมีข้อความว่า “ขอความอนุเคราะห์พิจารณา
ทบทวนคำสั่งดังกล่าว” ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรม
พิจารณาหนังสือของบริษัท ข. แล้ว เห็นว่าคำสั่งนั้น
ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว จึงรายงาน
ความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

อุตสาหกรรม ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์
ตามข้อ ๒ (๑๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อย่างไรก็ดี สำนักงานปลัด
กระทรวงอุตสาหกรรมได้ขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม
ทบทวนความถูกต้องของการเสนอเรื่องดังกล่าวให้รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง
ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไป
โดยชอบด้วยกฎหมาย กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงหารือ
ปัญหาข้อกฎหมายใน ๒ ประเด็น คือ (๑) การที่บริษัท ข.
มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
ให้พิจารณาทบทวนคำสั่งของผู้ผู้อำนวยการกองบริการงาน
อนุญาตโรงงาน ๑ ที่ให้เพิกถอนสาระสำคัญในใบอนุญาต
ขยายโรงงาน ครั้งที่ ๑ และยกเลิกการบันทึกการเปลี่ยนแปลง
ในกรณีการเพิ่มเติมประเภทโรงงาน ถือเป็นการอุทธรณ์
คำสั่งทางปกครองหรือไม่ และ (๒) หากหนังสือของบริษัท ข.
ถือเป็นการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ผู้ใดเป็นผู้ที่มีอำนาจ
พิจารณาคำอุทธรณ์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งนั้น
พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การเพิกถอนสาระสำคัญในใบอนุญาตขยายโรงงานและการยกเลิกบันทึกการเปลี่ยนแปลงในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานฯ เป็นการเพิกถอนสาระสำคัญของใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน และเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับหนังสือขอให้พิจารณาทบทวนคำสั่งที่มีข้อความว่า “ขอความอนุเคราะห์กรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณาคำสั่งดังกล่าวอีกครั้ง” ซึ่งมีการแสดงความประสงค์ที่จะได้แยงคำสั่งทางปกครอง โดยยกข้อเท็จจริงขึ้นอ้างอิงประกอบ และขอให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งและผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ทบทวนคำสั่งทางปกครองอีกครั้งหนึ่ง อีกทั้งข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้รับคำสั่งได้ยื่นหนังสือฯ ต่ออธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้น ดังนั้น แม้ในเรื่องนี้บริษัท ช. จะไม่ได้ใช้คำว่า “อุทธรณ์” แต่ก็เป็นการใช้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งและผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ “ทบทวน” คำสั่งทางปกครองที่ออกมาแล้ว กรณีจึงเป็นการอุทธรณ์คำสั่งทาง

ปกครองตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ อนึ่ง ถึงแม้ว่ากฎหมายจะใช้คำว่า “อุทธรณ์ ได้แยง คัดค้าน ร้องทุกข์ หรือคำอื่น” ต่างก็ล้วนอยู่ในความหมายของ “อุทธรณ์” เช่นเดียวกัน เพราะเป็นการขอให้ทบทวนคำสั่งทางปกครองเสียใหม่

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนสาระสำคัญในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไว้ จึงต้องนำขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ มาใช้บังคับตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ เมื่อผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาตโรงงาน ๑ เป็นผู้ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้เป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน จึงเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดเรื่องการมอบหมายไว้เป็นการเฉพาะ ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาตโรงงาน ๑ จึงเป็นผู้ออกคำสั่งทางปกครองและมีหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์ของบริษัท ช. ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ในกรณีที่ผู้อำนวยการฯ พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จะต้องส่งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับข้อ ๒ (๑๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อพระราชบัญญัติโรงงานฯ กำหนดเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองไว้หลายกรณี โดยให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมทุกกรณี แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติโรงงานฯ มุ่งหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้รักษาการตามกฎหมายเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์แต่เพียงผู้เดียว ไม่ว่าจะเป็นคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับใดก็ตาม ดังนั้น ในกรณีการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนสาระสำคัญของใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งมีผลเสมือนหนึ่งคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงาน ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ตามข้อ ๒ (๑๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ฯ

(เรื่องเสร็จที่ ๙๕๕/๒๕๖๗) บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนสาระสำคัญของใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕)

ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการว่าด้วยการปรับทางพินัย

กองกฎหมายกระบวนการยุติธรรมขอเสนอความเห็นทางกฎหมาย ซึ่งกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวขอหารือในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับความผิดทางพินัย สรุปได้ดังนี้

● กองกฎหมายกระบวนการยุติธรรม

๑. กรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นคนต่างด้าว ซึ่งเดินทางกลับประเทศแล้ว หรือเป็นผู้ซึ่งไม่ปรากฏที่อยู่ตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และไม่มีการแจ้งที่อยู่ไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ ต้องดำเนินการอย่างไร

การดำเนินคดีความผิดทางพินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่อยู่นอกราชอาณาจักร เช่น การส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา การส่งคำสั่งปรับเป็นพินัย การบังคับคดี จะกระทำได้อีกหรือไม่เมื่อติดตามตัวบุคคลดังกล่าวได้ ในทางปฏิบัติอาจใช้วิธีการขอความช่วยเหลือหรือประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศเพื่อติดตามบุคคลดังกล่าว โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของทรัพยากรที่ราชการจะต้องใช้กับประโยชน์ที่จะได้รับจากการติดตามการปรับเป็นพินัยในต่างประเทศด้วย นอกจากนี้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว จึงอาจประสานสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองโดยแจ้งชื่อและรายละเอียดอื่น ๆ ของคนต่างด้าวผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดทางพินัยนั้นให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อตรวจสอบและพิจารณาการอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร และในกรณีที่เจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตรวจสอบพบผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นคนต่างด้าวดังกล่าว อาจประสานงานให้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวทราบเพื่อดำเนินคดีความผิดทางพินัยแก่คนต่างด้าวดังกล่าวต่อไปภายในอายุความ

๒. กรณีที่หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาที่ส่งไปยังผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีสัญชาติไทยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถูกส่งกลับมายังเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากไม่มีผู้รับ ผู้รับย้ายที่อยู่ หรือไม่สามารถติดต่อได้ ต้องดำเนินการอย่างไร และจะนับระยะเวลาที่ให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาเมื่อใด

การแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีสัญชาติไทย ถ้าได้ส่งหนังสือไปยังภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ให้ถือว่าได้แจ้งโดยชอบแล้ว ส่วนกรณีที่ไม่มีผู้รับ ผู้รับย้ายที่อยู่ หรือไม่สามารถติดต่อได้ ควรนำบทบัญญัติการนับระยะเวลาในการส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยในมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่ครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ การเริ่มนับระยะเวลาที่ให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาจึงเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว และเมื่อพ้นกำหนดเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการพิจารณาสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

๓. กรณีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาที่ส่งไปยังผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นคนต่างด้าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับลูกส่ง กลับมายังเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากไม่มีผู้รับ ผู้รับย้าย ที่อยู่ หรือไม่สามารถติดต่อได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงาน ของรัฐต้องดำเนินการอย่างไร เพื่อที่จะได้ถือว่าผู้ถูก กล่าวหาได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว และจะนับ กำหนดระยะเวลาที่ให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการชี้แจง ข้อกล่าวหาอย่างไร

การแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็น คนต่างด้าว หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าคนต่างด้าวยังอยู่ ในราชอาณาจักร อาจพิจารณาเทียบเคียงกับหลักการ ส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ โดยให้ส่งคำสั่งปรับ เป็นพินัยไปยังที่อยู่ตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามความเห็นคณะกรรมการว่า ด้วยการปรับเป็นพินัยในเรื่องเสรีที่ ๘๔/๒๕๖๗ ดังนั้น หากกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ส่งหนังสือแจ้ง ข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนา หรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่า ด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้ง ไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ แล้วแต่กรณี แม้จะไม่มีผู้รับ ผู้รับ ย้ายที่อยู่ หรือไม่สามารถติดต่อได้ การส่งหนังสือดังกล่าว ย่อมเป็นการส่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว **ส่วนการนับ ระยะเวลาที่ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาจะเริ่มนับ เมื่อพ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว และเมื่อพ้นกำหนด เวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการพิจารณาสั่งปรับเป็นพินัย ต่อไป แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็น คนต่างด้าวเดินทางออกนอกราชอาณาจักรแล้ว การแจ้ง ข้อกล่าวหาตามกระบวนการปรับเป็นพินัยจะดำเนินการ**

ได้ต่อเมื่อติดตามตัวผู้ถูกกล่าวหาได้ ซึ่งอาจใช้วิธีการ ขอความช่วยเหลือหรือประสานงานกับกระทรวง การต่างประเทศเพื่อติดตามตัวผู้ถูกกล่าวหา หรือประสาน ข้อมูลกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองโดยแจ้งชื่อและ รายละเอียดอื่น ๆ ของคนต่างด้าวผู้ถูกกล่าวหาหรือ ผู้กระทำความผิดทางพินัยนั้นให้แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อตรวจสอบและพิจารณาการอนุญาตให้เข้ามา ในราชอาณาจักร และในกรณีที่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ตรวจคนเข้าเมืองตรวจสอบพบผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำ ความผิดซึ่งเป็นคนต่างด้าวดังกล่าว อาจประสานงานให้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวทราบเพื่อดำเนินคดี ความผิดทางพินัยแก่คนต่างด้าวดังกล่าวต่อไปภายใน อายุความ

(เรื่องเสรีที่ ๘๔๔/๒๕๖๘ บันทึกคณะกรรมการ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙)

ความเห็นของคณะกรรมการ พัฒนากฎหมาย

การออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ (กรณีกฎหมายในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง)

● กองพัฒนากฎหมาย

ประเด็น การออกกฎหมายลำดับรองกรณีกฎหมาย
ในความรับผิดชอบของกรมการปกครองจำนวน ๖ ฉบับ
๑๐ บทบัญญัติเข้าลักษณะที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๒
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย
และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่

ความเห็น แบ่งกลุ่มบทบัญญัติตามข้อหาหรือออกเป็น
๔ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

(๑) บทบัญญัติกลุ่มที่หนึ่ง จำนวน ๖ บทบัญญัติ ได้แก่
มาตรา ๙ (๑) มาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๑๑ (๖)
แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘
จิตวา (๖) แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗
มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการเช่าที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ และมาตรา ๔ ทวิ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ กฎหมายให้
อำนาจดุลพินิจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐบาล
แล้วแต่กรณี ในการออกกฎหมายเมื่อเห็นว่ามีอำนาจจำเป็น
หรือเห็นสมควรที่จะกำหนดเพิ่มเติมจากที่กฎหมายบัญญัติได้
จึงไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ อย่างไรก็ดี (ก.) กรณีประกาศ
คณะกรรมการกักกันการทวงหนี้ ซึ่งกำหนดลักษณะการทวงถามหนี้
ที่ไม่เหมาะสมและถือเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๑
แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ สมควรที่จะประกาศ
กำหนดกรณีต้องห้ามเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการ
บังคับใช้กฎหมายและเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิของลูกหนี้
ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันตามหลักการของมาตรา ๗๗
และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย (ข.) กรณีพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖๓
แห่งพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ นั้น
พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้ใช้บังคับมาเป็นเวลา ๔๒ ปีแล้ว
อาจมีกรณีการเอาเปรียบของนายทุนจนเกิดความเดือดร้อนและ
เสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ เห็นควรเร่งรัดให้ดำเนินการ
ออกพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์
ในปัจจุบันตามหลักการของมาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค.
ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) บทบัญญัติกลุ่มที่สอง จำนวน ๒ บทบัญญัติ ได้แก่
มาตรา ๑๐ ข้อ ๒. แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๔๙๗

ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวง
ผู้รักษาการตามกฎหมายเป็นการทั่วไปในมาตราวิชาการ
ไม่ใช่บทบัญญัติที่ต้องมีการออกกฎเพื่อให้ประชาชนสามารถ
ปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนั้นได้
จึงไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง

(๓) บทบัญญัติกลุ่มที่สาม คือ มาตรา ๑๓ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจออกเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการจัดทำทะเบียนผู้เช่าและผู้ให้เช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
ภายในเขตตำบล ซึ่งเป็นหน้าที่องค์กรของรัฐ ไม่เกี่ยวข้องกับ
การปฏิบัติตามกฎหมายของประชาชน ซึ่งสิทธิและหน้าที่
ของผู้เช่าที่ดินฯ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้อยู่แล้ว
จึงไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง อย่างไรก็ดี ทะเบียนดังกล่าว
อาจเป็นประโยชน์ปกป้องคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรม
ตามกฎหมาย จึงสมควรเร่งรัดจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการทำ
ทะเบียนผู้เช่าและผู้ให้เช่าภายในเขตตำบล มิฉะนั้น อาจก่อ
ให้เกิดความรับผิดชอบแก่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
ที่เกี่ยวข้องได้ หากมีประชาชนได้รับความเสียหายจากการ
ไม่ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว

(๔) บทบัญญัติกลุ่มที่สี่คือมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจ
คณะกรรมการกักกันการทวงถามหนี้ประกาศกำหนดช่วงเวลาอื่น
ที่ผู้ทวงถามหนี้สามารถติดต่อลูกหนี้ได้ หากไม่สามารถติดต่อได้
ในวันจันทร์-ศุกร์ เวลา ๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา และในวันหยุด
ราชการ เวลา ๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา ดังนั้น ประกาศดังกล่าว
จึงเข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง เพราะหากไม่มีการออกประกาศ
ดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้ทวงถามหนี้ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้
นอกเหนือจากช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในอนุมาตรานี้ได้เลย แม้จะ
เป็นปัจจัยหรือเหตุเฉพาะตัวที่เกิดจากตัวลูกหนี้เอง หรือหาก
ฝ่าฝืนติดต่อนอกเหนือจากเวลาที่กำหนดไว้ก็อาจส่งผลให้เกิด
ความรับผิดชอบและโทษตามพระราชบัญญัตินี้แก่ผู้ทวงถามหนี้ได้

(เรื่องเสร็จที่ ๘๘๔/๒๕๖๖) บันทึกคณะกรรมการพัฒนา
กฎหมาย เรื่อง การออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์
การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย
พ.ศ. ๒๕๖๒ (กรณีกฎหมายในความรับผิดชอบของ
กรมการปกครอง))

**การออกกฎหมายหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของสำนักงาน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์
การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒**

ประเด็น การออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๕ บทบัญญัติ เข้าลักษณะที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่

ความเห็น คณะกรรมการเห็นควรจัดกลุ่มบทบัญญัติตามที่ขอหรือเป็น ๓ กรณี

(๑) การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกรณีที่ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพิจารณาขอให้เอกชนเข้ามามีส่วนดำเนินการในการพัฒนาบริการสาธารณะ จึงเป็นบทบัญญัติเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมอบให้เอกชนที่มีความพร้อมสามารถดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่แทนได้ อันจะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งภาคเอกชนที่สนใจก็สามารถรับรู้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอเข้าร่วมให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้ ดังนั้น จึงเข้าข่ายที่หน่วยงานของรัฐต้องเร่งรัดดำเนินการออกกฎให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

(๒) การกำหนดอัตราและวิธีการในการจัดเก็บรายได้จากค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศสำหรับเทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล และกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๓ (๑๕) และ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ นั้น โดยที่พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับ “ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน” เป็น “ค่าบริการการใช้สนามบิน” เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (Convention on International Civil Aviation) ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่สามารถออกกฎหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อจัดเก็บรายได้จากค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศได้อีกต่อไป

จนกว่าจะได้แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการเดินอากาศฯ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายที่จะเร่งรัดการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดเก็บรายได้จากค่าบริการการใช้สนามบินโดยเร็ว

(๓) การกำหนดสัดส่วนสำหรับการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลจากค่าใช้น้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาลตามมาตรา ๒๓ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ และการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๙ วรรคสาม เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราสำหรับการคิดค่าใช้จ่ายในการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นได้ ซึ่งการกำหนดการจัดสรรสัดส่วนรายได้จากค่าใช้น้ำบาดาลและหลักเกณฑ์การคิดคำนวณค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บรายได้โดยหน่วยงานอื่นของรัฐ จะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดทำบริการสาธารณะในแต่ละพื้นที่ จึงเข้าข่ายที่หน่วยงานของรัฐต้องเร่งรัดดำเนินการออกกฎให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

(เรื่องเสร็จที่ ๑๐๕๕/๒๕๖๖ บันทึกคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การออกกฎหมายหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒)

● กองกฎหมายต่างประเทศ

การบริหารงานบุคคลภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลีอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนแห่งรัฐ (State Public Officials Act) ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่กำหนดหลักเกณฑ์พื้นฐานในการบริหารงานบุคคลภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลมีความเป็นธรรม ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และให้การดำเนินงานสอดคล้องกับหลักประชาธิปไตยในฐานะผู้รับใช้ประชาชน

๑. การบริหารงานบุคคลภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี

การบริหารงานบุคคลภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลีสามารถแบ่งได้เป็น ๓ ประเภท ได้แก่

๑.๑ รัฐบาลกลาง ประกอบด้วย (๑) ฝ่ายบริหาร ได้แก่ ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และกระทรวงต่าง ๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข (๒) องค์การอิสระ ได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และ (๓) หน่วยงานที่สังกัดกระทรวง เช่น สำนักงานควบคุมและป้องกันโรคเกาหลี ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงสาธารณสุข โดยฐานทางกฎหมายของโครงสร้างภาครัฐที่เป็นรัฐบาลกลางนี้ได้มีการบัญญัติรองรับไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติองค์กรของรัฐบาล (Government Organization Act)

๑.๒ รัฐบาลท้องถิ่น ประกอบด้วย (๑) ระดับจังหวัด ซึ่งมี ๑๗ เมืองมหานคร และจังหวัด เช่น Seoul Gyeonggi-do และ (๒) ระดับเทศบาล ซึ่งแบ่งออกเป็น นคร (si) อำเภอ (gun) และเขต (gu) โดยฐานทางกฎหมายที่ได้

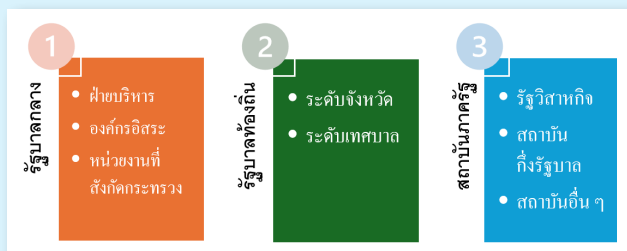
มีการบัญญัติรองรับของโครงสร้างภาครัฐที่เป็นรัฐบาลท้องถิ่นปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติการปกครองตนเองส่วนท้องถิ่น (Local Autonomy Act)

๑.๓ สถาบันภาครัฐ ประกอบด้วย (๑) รัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำเนินงานแบบพาณิชย์แต่เป็นการให้บริการสาธารณะ โดยแบ่งออกเป็นประเภทที่มีความเป็นอิสระและมุ่งเน้นการแสวงหารายได้ เช่น บริษัทผลิตไฟฟ้า (Korea Electric Power Corp : KEPCO) และประเภทที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนนโยบายมากกว่าการแสวงหากำไร เช่น บริษัทที่รับผิดชอบการพัฒนาที่ดินในเมือง การบำรุงรักษาและจัดการที่ดินและที่อยู่อาศัย (Korea Land & House Corporation : LH) (๒) สถาบันกึ่งรัฐบาล ซึ่งได้รับเงินทุนและการควบคุมจากรัฐบาลแต่ไม่แสวงหากำไร และมีหน้าที่สนับสนุนด้านการบริหารหรือหน้าที่กำกับดูแล โดยแบ่งออกเป็นประเภทที่บริหารกองทุน เช่น กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (National Pension Service : NPS) และประเภทจัดทำภารกิจ เช่น สำนักงานผู้บริโภคเกาหลี (Korea Consumer Agency และ (๓) สถาบันอื่น ๆ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือมีบทบาทสาธารณะแต่ไม่ได้จัดอยู่ในสถาบันภาครัฐทั้งสองประเภท

๒. กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลภาครัฐ

การบริหารงานบุคคลภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลีเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนแห่งรัฐ (State Public Officials Act) โดยเป็นกฎหมายพื้นฐานที่ใช้กับข้าราชการทุกประเภท ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

* นำเสนอโดย Park Jungho, Korea Institute of Public Administration (KIPA) พฤษภาคม ๒๕๖๘; และเรียบเรียงโดย นางกมลทิพย์ ตันชรากรณ์ ผู้อำนวยการส่วนการเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขาธิการ นางสาวพรพรรณ สนธิไชย นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ กองกฎหมายการพาณิชย์และอุตสาหกรรม และนางวันเฉลิม จุติษฐ์ประเสริฐ นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ สำนักงานเลขาธิการ

๒.๑ หมวด ๑ บททั่วไป (CHAPTER I GENERAL PROVISIONS : Article 1 - Article 5)^๑

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ ประเภทของข้าราชการ คณะข้าราชการพลเรือนอาวุโส (Senior Civil Service Corps) ขอบเขตการบังคับใช้ การจัดระดับของข้าราชการ และกำหนดบทนิยาม

๒.๒ หมวด ๒ หน่วยงานกลางการบริหารบุคคล (CHAPTER II CENTRAL PERSONNEL MANAGEMENT AGENCIES : Article 6 - Article 20)^๒

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดการจัดตั้งหน่วยงานกลางบริหารบุคคล การขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คุณสมบัติ และเหตุแห่งการขาดคุณสมบัติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ สิทธิของผู้อุทธรณ์ ผลของคำวินิจฉัยอุทธรณ์ และความสัมพันธ์กับคดีทางปกครอง กำหนดการตรวจสอบการบริหารงานบุคคล การรายงานข้อมูลสถิติการบันทึกประวัติบุคคล การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการบริหารงานบุคคล การบริหารจัดการผู้สมัครเข้าดำรงตำแหน่งข้าราชการ การสร้างความเป็นมืออาชีพในการบริหารงานบุคคล และการมอบอำนาจ

๒.๓ หมวด ๓ ระบบการจำแนกตำแหน่ง (CHAPTER III POSITION CLASSIFICATION SYSTEM : Article 21 - Article 25)^๓

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีระบบจำแนกตำแหน่งและหลักการของระบบจำแนกตำแหน่ง กำหนดการวิเคราะห์งานซึ่งต้องมีการวิเคราะห์ทุก ๓ ปี กำหนดการจัดตำแหน่งตามประเภทหรือระดับหน้าที่ และกำหนดการดำเนินการตามระบบจำแนกตำแหน่ง

๒.๔ หมวด ๔ การแต่งตั้งและการสอบคัดเลือก (CHAPTER IV APPOINTMENT AND EXAMINATION : Article 26 - Article 45-2)^๔

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักการในการแต่งตั้ง การแต่งตั้งภายใต้การลดเวลาปฏิบัติหน้าที่ การแต่งตั้งคนต่างด้าวและผู้ถือสัญชาติคู่ การแต่งตั้งบุคลากรท้องถิ่นจากคำแนะนำและการฝึกงาน กำหนดข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามวาระที่แน่นอน กำหนดวิธีการบรรจุแทนตำแหน่งว่าง การบรรจุใหม่ การโอนย้าย การเปลี่ยนตำแหน่งงาน ตำแหน่งว่าง การแต่งตั้งข้าราชการในระดับสูง การทดลองงาน อำนาจในการแต่งตั้ง และการสับเปลี่ยนหมุนเวียนบุคลากร กำหนดการส่งบุคลากรไปปฏิบัติงานนอกหน่วยงาน กำหนดหลักเกณฑ์การจัดการตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย กำหนดเหตุในการตัดสิทธิโทษปรับ หน่วยงานที่ดำเนินการจัดสอบ หลักความเสมอภาค คุณสมบัติในการเข้าสอบ คะแนนพิเศษในการสอบรับราชการ การประกาศเกี่ยวกับการสอบ และรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้ง กำหนดการเลื่อนตำแหน่ง วิธีการเลื่อนตำแหน่ง การคัดกรองในการเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่งพิเศษของข้าราชการดีเด่น

^๑ CHAPTER I GENERAL PROVISIONS : Purpose , Categories of Public Officials , Senior Civil Service Corps , Scope of Application , Classification of Grades etc. of Public Officials in General Service , Definitions

^๒ CHAPTER II CENTRAL PERSONNEL MANAGEMENT AGENCIES : Central Personnel Management Agency , Request for Cooperation to Agencies Concerned, Establishment of Appeals Review Committee , Qualifications and Appointment of Members of Appeals Review Committees , Grounds for Disqualification of Members of Appeals Review Committees , Guarantee of Status of Members of Appeals Review Committees , Examination of Appeals Review Committees , Right of Statement by Appellant , Decisions of Appeals Review Committees , Appointment of Temporary Members , Effect of Decision , Relation to Administrative Litigation , Inspection of Personnel Management , Statistical Reporting , Personnel Records , Computerization of Personnel Management , Management of Candidates for Public Office , etc. , Securing Professionalism in Personnel Management Affairs , Delegation of Authority

^๓ CHAPTER III POSITION CLASSIFICATION SYSTEM : Establishment of Position Classification System , Principles for Position Classification System , Job Analysis , Assignment of Positions to Class or Duty Grade , Implementation of Position Classification System

^๔ CHAPTER IV APPOINTMENT AND EXAMINATION : Principles for Appointment , Appointment under Reduced Hours of Duty , Appointment of Local Talent on Recommendation and their Internship , Public Officials Appointed for Fixed Terms of Office , Methods of Filling Vacancies , New Recruitment , Transfers , Change of Occupation , Open Positions , Publicly-Recruited Positions , Appointment , etc. of Public Officials Belonging to Senior Civil Service Corps , Probationary Appointment , Preferential Appointment of Successful Candidates in Competitive Examinations and Coordination in Filling of Vacancies , Holding Confirmation Hearings Prior to Appointment of State Council Members , Appointment Authorities , Personnel Rotations , Concurrent Holding of Office , Dispatched Service , Principles for Management of Assigned Positions , Grounds for Disqualification , Separate Sentence of Fine , Examination Administering Agency , Principle of Equality , Eligibility for Examination , Additional Points in Recruitment Examinations for Public Service , Public Announcement on Examinations , List of Candidates for Appointment , Procedures for Appointment of Candidates , Promotions , Method of Promotion , Promotion Screening , Special Promotion of Exemplary Public Official , etc. , Method of Promotion Examinations , Preferential Appointment of Person of Distinguished Service to State , Filling of Vacancy Resulting from Leave of Absence , Dispatch , etc. , Prohibition of Interfering with Examination or Appointment , Prohibition of Malpractice concerning Personnel Affairs , Measures against Persons Cheating in Recruitment Examinations , etc. for Public Service

และวิธีการสอบเลื่อนตำแหน่ง กำหนดการแต่งตั้งแบบ พิเศษแก่ผู้มีผลงานดีเด่นต่อรัฐ กำหนดการบรรจุแทน ตำแหน่งที่ว่างจากการลาออกและอื่น ๆ กำหนดการห้าม แทรกแซงการสอบหรือการแต่งตั้ง กำหนดการห้ามทุจริต ในการบริหารทรัพยากรบุคคล และกำหนดมาตรการต่อ ผู้ทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

๒.๕ หมวด ๕ ค่าตอบแทน (CHAPTER V REMUNERATION : Article 46 - Article 49)^๕

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักการพิจารณา ค่าตอบแทนและบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าตอบแทน กำหนดการ เบิกคืนเงินค่าใช้จ่ายตามจริงและกำหนดค่าตอบแทน ของบุคลากรที่มาจากหน่วยงานอื่น

๒.๖ หมวด ๖ ประสิทธิภาพ (CHAPTER VI EFFICIENCY : Article 50 - Article 54)^๖

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดการพัฒนาทรัพยากร บุคคล การประเมินผลการทำงาน กำหนดเรื่องที่ต้องดำเนินการ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพโดยหลักจะเป็นการอบรม และกำหนดระบบค่าตอบแทนพิเศษ

๒.๗ หมวด ๗ หน้าที่ในการรับราชการ (CHAPTER VII SERVICE : Article 55 - Article 67)^๗

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดคำสัตย์ปฏิญาณ ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี ความลับทางราชการ ความเป็นกลางทางศาสนา การห้ามทำกิจกรรมทางการเมือง และการห้ามประกอบธุรกิจควบคู่

๒.๘ หมวด ๘ การรับรองสถานภาพ (CHAPTER VIII GUARANTEE OF STATUS : Article 68 - Article 74-3)^๘

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับ สถานภาพโดยไม่สมัครใจ การเกษียณโดยผลของกฎหมาย

การปลดออกจากตำแหน่ง การตรวจสอบคุณสมบัติ การลาจากหน้าที่ชั่วคราว เช่น การรักษาตัวในโรงพยาบาล ระยะยาว การไปเกณฑ์ทหาร และระยะเวลาการลา จากหน้าที่ชั่วคราว กำหนดการพ้นจากตำแหน่ง การลดตำแหน่ง การเกษียณอายุ และเงินช่วยเหลือจากการเกษียณ โดยสมัครใจของข้าราชการในตำแหน่งพิเศษ

๒.๙ หมวด ๙ การคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ (CHAPTER IX GUARANTEE OF RIGHTS AND INTERESTS : Article 75 - Article 77)^๙

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดการร้องเรียนการใกล้เกลี่ย ช้อร้องเรียน และการยุติข้อร้องเรียน และกำหนดการ ประกันสังคม

๒.๑๐ หมวด ๑๐ การลงโทษทางวินัย (CHAPTER X DISCIPLINARY ACTION : Article 78 - Article 83-3)^{๑๐}

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดเหตุแห่งการลงโทษ การร้องขอให้มีการพิจารณาทางวินัยใหม่ ประเภทการ ลงโทษทางวินัย การจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาทางวินัย และขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย

๒.๑๑ หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ (CHAPTER XI PENALTY PROVISIONS : Article 84 - Article 84-2)^{๑๑}

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดการกระทำผิด เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองและบทลงโทษอื่น

๒.๑๒ หมวด ๑๒ บทบัญญัติเพิ่มเติม (CHAPTER XII SUPPLEMENTARY PROVISIONS : Article 85 - Article 85-2)^{๑๒}

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดเกี่ยวกับทุน การศึกษา

^๕ CHAPTER V REMUNERATION : Principles of Determination on Remuneration ,Provisions concerning Remuneration , Reimbursement of Actual Expenses, etc. , Remuneration of Person Dispatched by Institution other than State Agencies

^๖ CHAPTER VI EFFICIENCY : Human Resource Development , Rating of Service Records , Matters to be Implemented for Increased Efficiency , Proposal System , Reward and Decoration System

^๗ CHAPTER VII SERVICE : Oath , Duty of Fidelity , Duty of Obedience , Prohibition of Deserting from Office , Duty of Kindness and Impartiality , Duty of Religious Neutrality , Duty of Confidentiality , Duty of Integrity , When Receiving Honor, etc. from Foreign Government , Duty to Maintain Dignity , Prohibition of Pecuniary Business and Concurrent Office , Prohibition of Political Activities , Prohibition of Collective Activities , Provisions for Delegation

^๘ CHAPTER VIII GUARANTEE OF STATUS : Measures on Status against Will , Ipso Facto Retirement , Ex Officio Dismissal , Examination of Qualifications , Leave of Absence , Period of Leave of Absence , Effect of Temporary Retirement , Leave of Absence for Public Officials in Non-Career Service , Release from Position , Demotion , Retirement Age , Honorable Retirement, etc. , Allowances following Voluntary Retirement of Public Officials in Extraordinary Civil Service

^๙ CHAPTER IX GUARANTEE OF RIGHTS AND INTERESTS : Issuance of Explanatory Note on Grounds for Disposition , Request for Review and Order to Supplement Successor , Settlement of Grievance , Settlement of Grievance of Public Official in Non-Career Service , Social Security

^{๑๐} DISCIPLINARY ACTION : Grounds for Disciplinary Disposition , Disciplinary Additional Charges , Request for Another Disciplinary Resolution, etc. , Verification, etc. of Grounds for Disciplinary Disposition of Public Official Wanting to Retire , Categories of Disciplinary Action , Effect of Disciplinary Action , Establishment of Disciplinary Committee , Procedures for Disciplinary Action, etc. , Relation, etc. with Investigation Conducted by Board of Audit and Inspection , Prescription of Grounds for Disciplinary Action and Imposing Disciplinary Additional Charges , Disciplinary Action against Public Official in Non-Career Service

^{๑๑} CHAPTER XI PENALTY PROVISIONS : Offense of Engaging in Political Activities , Penalty Provisions

^{๑๒} CHAPTER XII SUPPLEMENTARY PROVISIONS : Payment of Scholarships , Fees

๓. ความเป็นมาของกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลภาครัฐ

ช่วงเวลา	การดำเนินการ
พ.ศ. ๒๕๔๗	มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจริยธรรมของข้าราชการ (Public Officials Ethics Act) ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการกำกับดูแลข้าราชการโดยเน้นคุณธรรมของข้าราชการเป็นหลัก
พ.ศ. ๒๕๕๑	เริ่มใช้ระบบข้าราชการระดับสูงและกำหนดการประเมินเพื่อเลื่อนระดับการเป็นข้าราชการระดับสูง
พ.ศ. ๒๕๕๓	เพิ่มความเข้มงวดของขั้นตอนทางวินัย โดยมีการกำหนดรายละเอียดของการทุจริตและบtlงโทษที่มากขึ้น
พ.ศ. ๒๕๕๖	ปรับปรุงระบบเงินเดือนและระบบการประเมินงานตามผลสัมฤทธิ์ ซึ่งการปรับปรุงระบบดังกล่าวเกิดจากการมีคำถามว่าบุคลากรผู้ใดที่จะมีความสามารถเป็นข้าราชการระดับสูงได้ แม้ว่าการก่อนหน้านี้ก็มีการประเมินผลงานอยู่แล้ว แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ปรับปรุงระบบประเมินให้เป็นมาตรฐานยิ่งขึ้น
พ.ศ. ๒๕๕๙	จัดตั้งกระทรวงการบริหารงานบุคคล (Ministry of Personnel Management)
พ.ศ. ๒๕๖๒	ออกข้อกำหนดเพื่อเสริมสร้างการจ้างงานแบบไม่เปิดเผยตัวและการจ้างงานที่เป็นธรรม โดยเน้นความยุติธรรมในการเข้าทำงานจึงมีระบบการไม่เปิดเผยข้อมูล เช่น ประวัติการศึกษาของผู้สมัครเพศของผู้สมัคร
พ.ศ. ๒๕๖๔	ขยายสิทธิลาคลอดและระบบการทำงานแบบยืดหยุ่นให้กับบุคลากรที่เป็นเพศหญิง เนื่องจากอัตราการเกิดลดลงจึงมีนโยบายให้ผู้หญิงมีสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงานมากขึ้น เช่น กำหนดสวัสดิการลาคลอด
พ.ศ. ๒๕๖๖	กำหนดฐานกฎหมายสำหรับการรับสมัครผู้มีทักษะด้านดิจิทัลและผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในภาครัฐ เนื่องจากโลกมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องมีผู้มีความเชี่ยวชาญพิเศษเข้ามาดูแลงานเฉพาะด้าน เช่น ด้านดิจิทัล ด้านภัยพิบัติ ด้านอวกาศ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้มักจะไมทำงานในภาครัฐเพราะค่าตอบแทนต่ำ

๔. ลักษณะการบริหารงานบุคคล

๔.๑ การจัดระดับตำแหน่ง

มีการจัดระดับตำแหน่งอย่างเป็นระบบที่ยึดหลักความสามารถ ซึ่งแบ่งเป็นหลายระดับตามหน้าที่ ความรับผิดชอบ และประสบการณ์ โดยมีการกำหนดระดับตำแหน่งทั้งหมด ๙ ระดับในหน่วยงานของรัฐ โดยเริ่มต้นจากระดับเริ่มต้น คือ ระดับ ๑ (เจ้าหน้าที่ระดับล่าง) จนถึงระดับสูงสุด คือ ระดับ ๑ ซึ่งตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไปถือเป็น “ข้าราชการระดับสูง” (Senior Civil Service : SCS) และระดับ ๕ จะเทียบเท่ารองผู้อำนวยการหรือผู้อำนวยการฝ่าย ซึ่งปัจจุบันสาธารณรัฐเกาหลีมีข้าราชการรวมทุกระดับประมาณ ๑.๒ ล้านคน การจะเข้าเป็นข้าราชการระดับ ๕ (การเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับต้น) ระดับ ๗ (การเข้าสู่ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ระดับกลาง) และระดับ ๙ (การเข้าสู่ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ระดับล่าง) นั้น ใช้วิธีการสอบคัดเลือกเพื่อแสดงถึงความโปร่งใส และเมื่อผ่านการสอบคัดเลือกและเป็นข้าราชการแล้วจะมีการพัฒนาทักษะต่าง ๆ แก่ข้าราชการเพื่อให้สามารถก้าวหน้าขึ้นไปในระดับขั้นที่สูงขึ้นไปได้ อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วข้าราชการระดับ ๙ มักจะเติบโตไปได้สูงสุดที่ระดับ ๕ และนอกจากการสอบคัดเลือกตามระบบปกติแล้ว สาธารณรัฐเกาหลีได้เปิดรับ

บุคคลเข้าเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการจัดการภัยพิบัติ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสุขภาพ ด้านกิจการระหว่างประเทศ ซึ่งจะมีการสอบคัดเลือกด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์ และผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวจะเข้ามาเป็นข้าราชการในระดับ ๔ ถึงระดับ ๖ โดยอาจเป็นการทำสัญญาว่าจ้างเป็นช่วงเวลาหนึ่งก็ได้

นอกจากนี้ มีการกำหนดให้ต้องรับบุคคลกลุ่มพิเศษเข้ามาเป็นข้าราชการด้วย ได้แก่ การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ต้องรับผู้พิการเข้าทำงานในอัตราประมาณร้อยละ ๑ ถึงร้อยละ ๓ ของข้าราชการของหน่วยงานนั้น การรับบุตรหลานของผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศ การรับคนเกาหลีเหนือที่หนีเข้ามาอยู่ในเกาหลีใต้ และการรับผู้ที่จบการศึกษาสายอาชีพโดยไม่ได้รับการศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยกลุ่มบุคคลเหล่านี้จะได้รับคะแนนพิเศษเพิ่มขึ้นด้วย อีกทั้งมีการกำหนดให้ต้องมีข้าราชการเพศหญิงเป็นข้าราชการระดับผู้บริหารร้อยละ ๒๐ ด้วย

สำหรับวิธีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่ง ข้าราชการนั้นมีการนำระบบ AI (Artificial Intelligence) เข้ามาใช้ในขั้นตอนการสอบสัมภาษณ์ด้วยซึ่งจะมีการสอบสัมภาษณ์รอบแรกกับ AI และรอบสองกับมนุษย์ โดยในขั้นตอนการสัมภาษณ์กับ AI จะมีการเก็บข้อมูลและประมวลผล

จากสายตา บุคลิกภาพ คำพูด และน้ำเสียงของผู้เข้ารับการ
สอบสัมภาษณ์ รวมทั้งข้อมูลของผู้เข้ารับการสอบสัมภาษณ์
ว่ามีความสนใจในการทำงานอะไรและความต้องการ
ของผู้เข้ารับการสอบสัมภาษณ์ว่าต้องการเพื่อนร่วมงานอย่างไร

เป็นต้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับผลการสอบสัมภาษณ์
ด้วยมนุษย์ รวมทั้งเปรียบเทียบกับข้อมูลของข้าราชการ
ปัจจุบันเพื่อตรวจสอบว่าระบบ AI นี้มีความแม่นยำเพียงใด
ซึ่งปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการทดสอบโดยมีการทดลอง
การใช้งานการสอบสัมภาษณ์ด้วย AI ประมาณสามปี

๔.๒ ประเภทตำแหน่ง

ประเภทตำแหน่ง	ลักษณะงาน	ตัวอย่าง
สายงานทั่วไป	- งานบริหาร - งานด้านเทคโนโลยี - งานด้านการวิจัยและพัฒนา	- เจ้าหน้าที่ในกระทรวง - วิศวกร
สายงานเฉพาะ	- มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ	- ผู้พิพากษา - อัยการ - ตำรวจ - ทหาร - นักการทูต
สายงานการเมือง	- ได้รับแต่งตั้งโดยทางการเมือง	- รัฐมนตรี - รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงต่าง ๆ
สัญญาจ้าง	- ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีวิชาชีพตามสัญญาจ้าง แบบมีกำหนดระยะเวลา	- ที่ปรึกษากฎหมาย - ที่ปรึกษาด้าน IT
ผู้ช่วยพิเศษ	- ผู้ช่วยส่วนตัว - เลขานุการ	- เลขานุการรัฐมนตรี

๔.๓ ประเภทงาน

ประเภทตำแหน่ง	ลักษณะงาน	ตัวอย่าง
ด้านการบริหาร	- การวางแผน - งบประมาณ - ทรัพยากรบุคคล - กฎหมาย	- การวางแผนนโยบาย - การจัดทำงบประมาณ - การบริหารงานบุคคล - การร่างกฎหมาย
ด้านงานเทคนิค	- วิศวกรรม - สถาปัตยกรรม - IT (Information Technology)	- ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน - วางระบบจราจร - ความปลอดภัยทางไซเบอร์ - การวางผังเมือง
ด้านวิทยาศาสตร์และการวิจัย	- การวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ - การวิจัยเพื่อสาธารณประโยชน์ - สถิติ	- การวิจัยสิ่งแวดล้อม - การคาดการณ์เศรษฐกิจ
ด้านการศึกษา	- บริหารโรงเรียน - สนับสนุนการสอน	- การจัดการเขตการศึกษา - การบริหารการศึกษา
ด้านสุขภาพ	- การสาธารณสุข	- การป้องกันโรคระบาด - การควบคุมโรค - การตรวจตราร้านอาหาร - ความปลอดภัยทางอาหาร

ประเภทตำแหน่ง	ลักษณะงาน	ตัวอย่าง
ด้านสวัสดิการสังคม	- การสนับสนุนกลุ่มเปราะบาง - การดูแลผู้สูงอายุ	- การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส
ด้านความปลอดภัยสาธารณะ	- การบังคับใช้กฎหมาย - การรายงานภัยพิบัติ - การวางแผนฉุกเฉิน	- ตำรวจ - นักดับเพลิง - การจัดการภัยพิบัติ
ด้านการต่างประเทศ	- การทูต - นโยบายระหว่างประเทศ	- เจ้าหน้าที่สถานทูต - ขอตกลงทวิภาคี
ด้านการป้องกันประเทศ	- การทหารและความมั่นคงของชาติ	- การวางแผนยุทธศาสตร์
ด้านการตรวจสอบ	- การตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎระเบียบ - การต่อต้านการทุจริต - การมีจริยธรรม	- หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ การดำเนินงานและการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานรัฐบาล

๕. การเปลี่ยนแปลงการประเมินผล การปฏิบัติงาน

สาธารณรัฐเกาหลีมีแนวโน้มในการปฏิรูประบบประเมินบุคลากรโดยให้ความสำคัญกับสมรรถนะของผู้บริหาร เพิ่มการใช้ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ มีการประเมินหลายมิติ และใช้แนวทางสู่ระดับปฏิบัติการ คือ เริ่มต้นจากเป้าหมายขององค์กร เป้าหมายของสำนักงาน ไปสู่เป้าหมายรายบุคคล นอกจากนี้ การประเมินจะมีการพิจารณาที่แตกต่างกันไปตามแต่ละระดับตำแหน่ง กล่าวคือ ข้าราชการระดับสูง (ระดับ ๑ ถึงระดับ ๔) เน้นพิจารณาจากผลงานขององค์กรและสำนักงาน ส่วนข้าราชการระดับล่าง (ระดับ ๕ ถึงระดับ ๙) เน้นการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและความตั้งใจ รวมทั้งมีการประเมินแบบผสมระหว่างผลสัมฤทธิ์และสมรรถนะ (เช่น ด้านความคิด ด้านทัศนคติ)

สำหรับวิธีการประเมินสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ ดังนี้

๕.๑ การประเมินสัญญาการปฏิบัติงาน มีวัตถุประสงค์ในการใช้กับข้าราชการระดับ ๔ ขึ้นไป โดยพิจารณาจาก

(๑) ผลงานส่วนบุคคล : ตั้งเป้าหมายจากพันธกิจและกลยุทธ์ขององค์กร มีการทำ “ข้อตกลงผลการปฏิบัติงาน” ร่วมกับหัวหน้า และจะประเมินตามระดับการบรรลุเป้าหมาย

(๒) ผลการดำเนินงานของสำนักงาน : มีวิธีการที่หลากหลายและนำข้อมูลจากทั้งภายในและภายนอกมาใช้ในการประเมิน เช่น ความพึงพอใจของประชาชน ผลงานการปฏิรูประเบียบ การจัดการความรู้ ความโปร่งใส

(๓) การประเมินสมรรถนะ : พิจารณาจากความสามารถเฉพาะตำแหน่ง เช่น ความสามารถ ทัศนคติ จริยธรรม โดยการประเมินในรูปแบบนี้จะมีการตกลงร่วมกันระหว่าง

ผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน และผลการประเมินจะถูกนำไปใช้ในการบริหารงานบุคคล เช่น การขึ้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การฝึกอบรม

นอกจากนี้เกณฑ์การประเมินจะมีรัฐมนตรีของกระทรวงนั้น ๆ เป็นผู้ประเมินขั้นสุดท้าย โดยจะต้องส่งผลงานในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมาให้แก่รัฐบาล และรัฐมนตรีดังกล่าวสามารถปรับสัดส่วนการประเมินได้ตามดุลพินิจ หากผู้ใดไม่ผ่านการประเมิน ๒-๓ ครั้ง จะมีการส่งไปอบรม และโดยส่วนใหญ่แล้วข้าราชการระดับสูงที่ไม่ผ่านการประเมินมักจะลาออกเอง

๕.๒ ระบบศูนย์ประเมินมีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้บริหารระดับสูง พัฒนาและปรับปรุงสมรรถนะและยกระดับคุณภาพการบริหารภาครัฐ โดยผู้รับการประเมินจะต้องได้คะแนน “ดีเด่น” ในการประเมินผลการทำงานสองครั้งในรอบสามปีที่ผ่านมา สามารถแก้ปัญหาเชิงนโยบายได้สำเร็จ ได้รับรางวัลระดับนายกรัฐมนตรีขึ้นไปในรอบห้าปีที่ผ่านมา และได้รับการพิจารณาจากรัฐมนตรีว่ามีความเหมาะสม อีกทั้งต้องมีสมรรถนะหลัก ๖ ด้าน คือ การรู้จักปัญหา มีความคิดเชิงกลยุทธ์ มุ่งผลลัพธ์ สามารถบริหารการเปลี่ยนแปลง บริกรารประชาชน และมีความร่วมมือและพันธมิตร สำหรับวิธีการประเมินจะเป็นรูปแบบของการจัดกิจกรรมโดยให้ผู้รับการประเมินรับบทบาทเป็นผู้แก้ปัญหา เมื่อมีประชาชนร้องเรียน รับบทบาทในการมอบหมายงานต่าง ๆ ให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา และการอภิปรายกลุ่ม โดยมีผู้เข้าสอบ ๖ คนต่อผู้ประเมิน ๙ คน และใช้มาตรฐาน ๕ ระดับ และผู้ผ่านการประเมินจะต้องผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ ๒.๕ ซึ่งจากสถิติที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ ๒.๘๘ ซึ่งมีผู้ไม่ผ่านจำนวน ๘๘๐ คน จากจำนวน ๔,๒๘๐ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๖) จากหน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมทั้งหมด ๔๔ หน่วยงาน

๕.๓ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มีวัตถุประสงค์ในการประเมินผลงานของข้าราชการต่ำกว่าระดับ ๕ (ยกเว้นทหารและตำรวจ) เพื่อใช้ในการเลื่อนขั้น การฝึกอบรม และการโยกย้าย โดยมีคะแนนรวมทั้งสิ้น ๑๐๐ คะแนน มาจากการปฏิบัติงานและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับงาน ดังนี้

(๑) การปฏิบัติงาน ๕๐ คะแนน

เกณฑ์การพิจารณา	คะแนน	คำอธิบาย
ความยากของงาน	๑๒.๕	- ระดับของความยากง่ายในการนำไปสู่ความสำเร็จของงาน - ใช้ความรู้ ประสบการณ์ และความพยายาม
ปริมาณงาน	๑๒.๕	- ระดับของปริมาณงานในแง่ของเวลาที่ใช้ในการทำงานและความพยายามที่ต้องใช้ในการทำงาน
ระดับความสำเร็จ	๑๒.๕	- ความแม่นยำของงาน - คุณภาพของงาน
ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑๒.๕	- ความตรงต่อเวลา - การปรับตัวอย่างรวดเร็วต่อความเปลี่ยนแปลง - ความสามารถในการทำงานหรือดำเนินการให้สำเร็จโดยใช้เวลาน้อยที่สุดแต่ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

(๒) ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับงาน ๕๐ คะแนน

เกณฑ์การพิจารณา	คะแนน	คำอธิบายอธิบาย
การวางแผน	๙	- มีความคิดสร้างสรรค์ - มีการวางแผนงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อผลลัพธ์ที่ดียิ่งขึ้น
การสื่อสาร	๖	- มีตรรกะและมีเหตุผล - มีทักษะการรายงานที่แม่นยำ
การเจรจาต่อรอง	๖	- เข้าใจผู้อื่น รับฟัง และโน้มน้าวได้ดี - จัดการความขัดแย้งได้หากมีความเห็นไม่ตรงกัน
มีความคิดริเริ่ม	๕	- มีความรับผิดชอบสูงในการ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
การบริหารเวลา	๕	- ตรงต่อเวลา - ใช้เวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
การทำงานเป็นทีม	๘	- ทำงานร่วมกันได้ดี - รับฟังความเห็นของเพื่อนร่วมงาน
มีความจริงใจ	๕	- มีความทุ่มเทต่อภารกิจ - มีความรับผิดชอบ
การบริการประชาชน	๖	- เข้าใจความต้องการของประชาชน - ให้การบริการและสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพต่อบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์กร

สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น แบ่งออกเป็นจำนวน ๒ ครั้งต่อปี คือ รอบวันที่ ๓๐ มิถุนายน และวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี โดยการกำหนดเป้าหมายของงานต้องมีการกำหนดร่วมกับผู้บังคับบัญชาในช่วงประมาณต้นปี ตัวชี้วัดต้องสามารถเปรียบเทียบกับงานอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยมีการแบ่งระดับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ได้แก่ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และต้องปรับปรุง

นโยบายแนวคิดปกป้ององค์กรจาก Ransomware แบบ Zero Trust ด้วยแนวคิด Microsegmentation

● ส่วนสารสนเทศ

ท่ามกลางภัยคุกคามทางไซเบอร์ในปัจจุบัน Ransomware ยังคงเป็นหนึ่งในภัยร้ายที่สร้างความเสียหายรุนแรงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะระบบเครือข่ายที่มีความซับซ้อนหรือมีระบบเก่าที่ยังไม่สามารถควบคุมการเข้าถึงและการเคลื่อนไหวของ Malware ได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์กรที่ถูกโจมตีส่วนใหญ่ทำได้เพียงกู้ระบบ Backup ซึ่งแม้จะเป็นแผนรับมือพื้นฐาน แต่ก็ไม่เพียงพอหากไม่มีมาตรการจำกัดการแพร่กระจายของ Malware ดังนั้น Microsegmentation จึงเป็นทางออกหนึ่งสำหรับการแก้ปัญหา

Ransomware หรือไวรัสเรียกค่าไถ่ ทำงานอย่างไร และ Zero Trust ช่วยป้องกันได้อย่างไร ก่อนอื่นมาทำความเข้าใจธรรมชาติของ Ransomware และหลักการของ Zero Trust โดยการโจมตีของ Ransomware ประกอบด้วยการเข้าถึงในลำดับแรก (Initial Access) มักจะเข้ามาผ่านช่องโหว่ เช่น การล่อให้กดผ่านอีเมล (phishing) ช่องโหว่ในซอฟต์แวร์ที่ไม่ได้อัปเดต หรือการหลอกลวงให้ดาวน์โหลดไฟล์อันตราย โดยมีการแพร่กระจายภายใน (Lateral Movement) ด้วยการเข้าถึงเครือข่ายและพยายามเชื่อมต่อไปยังเครื่องหรืออุปกรณ์ภายในระบบเครือข่ายนั้น เพื่อให้ได้สิทธิในการควบคุมสูงสุด เมื่อ Ransomware เข้ามาในระบบเครือข่ายได้แล้วมักจะพยายามแพร่กระจายไปยังระบบอื่นๆ เพื่อค้นหาข้อมูลสำคัญและเพิ่มอำนาจการเข้าถึง โดยใช้หลักการเข้ารหัส (encryption) เมื่อพบ

เป้าหมายแล้ว Ransomware จะทำการเข้ารหัสข้อมูล ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงได้ และหลักการสุดท้ายโดยการเรียกค่าไถ่ หรือ Ransom Demand เป็นการแสดงข้อความเรียกค่าไถ่เพื่อแลกกับการถอดรหัสข้อมูลเป็นต้น

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงมีแนวคิดนำหลักการไมไว้วางใจอุปกรณ์หรือบริการทางอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ (Zero Trust) คือ การไม่เชื่อถือผู้ใช้งานหรืออุปกรณ์ใด ๆ ว่าจะอยู่ภายในเครือข่ายใดก็ตาม ทุกการเข้าถึงทรัพยากรได้รับการตรวจสอบและการยืนยันสิทธิ์อย่างละเอียดและต่อเนื่องเสมอ ต่างจากแนวคิดความปลอดภัยแบบเดิมที่เชื่อถือสิ่งที่อยู่ภายในเครือข่าย (ซึ่งกลายเป็นจุดอ่อนเมื่อภัยคุกคามเข้ามา) ด้วย Zero Trust แม้ว่า Ransomware จะเข้ามาได้ แต่จะไม่สามารถแพร่กระจายไปยังส่วนอื่น ๆ ของเครือข่ายได้โดยง่าย

ด้านการปกป้ององค์กรจาก Ransomware ด้วย Microsegmentation คือโซลูชันที่นำแนวคิด Zero Trust มาปฏิบัติจริง ด้วยการใช้เทคนิคที่เรียกว่า การแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงทางไซเบอร์ (Microsegmentation) เพื่อจำกัดการแพร่กระจายของภัยคุกคาม เช่น Ransomware โดยวิธีการทำงานของ Microsegmentation ในการป้องกัน Ransomware ได้แก่ การมองเห็นและทำความเข้าใจเครือข่ายทั้งหมด (Visibility and Mapping) โดยที่ระบบดังกล่าวจะทำการรวบรวมข้อมูลการสื่อสารทั้งหมด

ในเครือข่ายขององค์กร ไม่ว่าจะเป็น Data Center, Cloud หรือสภาพแวดล้อมแบบ Hybrid การสร้างแผนที่แบบ Real-Time ของการเชื่อมต่อระหว่างแอปพลิเคชัน เซิร์ฟเวอร์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้เห็นภาพรวมว่าใครกำลังสื่อสารกับใคร และด้วยโฟรโทคอลอะไร เพราะเราไม่สามารถปกป้องในสิ่งที่เรามองไม่เห็นได้

ในการสร้างนโยบายความปลอดภัยแบบละเอียด (Granular Policy Creation) ช่วยให้เห็นภาพเครือข่ายแล้วสามารถสร้างนโยบาย Microsegmentation ที่ละเอียดได้ รวมถึงการกำหนดนโยบายเฉพาะเซิร์ฟเวอร์ เช่น ในฝ่ายทรัพยากรบุคคล สามารถสื่อสารได้เฉพาะกับเครื่องของฝ่ายทรัพยากรบุคคลเท่านั้น และจะสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลเงินเดือนผ่านพอร์ตที่กำหนดไว้เท่านั้น ไม่สามารถสื่อสารกับเซิร์ฟเวอร์ของฝ่ายการตลาดหรือฝ่ายการผลิตได้เลย การบังคับจากมุมมองของแอปพลิเคชันนั้น นโยบายไม่ได้อิงตาม IP Address หรือ VLANs แบบเดิม ๆ แต่จะอิงตามตัวแอปพลิเคชันหรือ Process ซึ่งมีความยืดหยุ่นและแม่นยำกว่า และด้านประโยชน์การจำกัดการเคลื่อนที่ของ Ransomware สามารถทำได้อย่างแม่นยำ และหาก Ransomware เข้าไปในเครื่องของฝ่ายทรัพยากรบุคคล จะไม่สามารถกระโดดไปหาเซิร์ฟเวอร์ของฝ่ายการตลาดได้ทันที เพราะถูกบล็อกด้วยนโยบายที่ละเอียด

การบังคับนโยบายแบบกระจายศูนย์ (Distributed Enforcement) ระบบนี้จะใช้ Agent ขนาดเล็กติดตั้งบน Server หรือ Endpoint ต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่บังคับใช้

นโยบายกำหนดไว้โดยตรง ณ จุดนั้น ๆ และไม่จำเป็นต้องพึ่งพา Firewall กลาง ทำให้การบังคับใช้มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ไม่เกิด Bottleneck ด้านประโยชน์ แม้ว่า Ransomware จะหลุดเข้ามาในเครือข่ายได้ มักจะถูกจำกัดวง Containment ให้อยู่เฉพาะในส่วนที่บุกรุกเข้ามาเท่านั้น ไม่สามารถแพร่กระจาย Lateral Movement ไปยังระบบอื่นที่สำคัญกว่าได้ และนี่คือหัวใจสำคัญของการป้องกัน Ransomware ด้วย Zero Trust การตรวจจับและตอบสนองแบบเรียลไทม์ (Real-Time Detection and Response) โซลูชันนี้ยังมีความสามารถในการตรวจจับพฤติกรรมที่ผิดปกติ เช่น การพยายามเข้าถึงไฟล์ที่ผิดปกติหรือการเชื่อมต่อที่ดูน่าสงสัย ซึ่งเป็นสัญญาณของ Ransomware หากตรวจพบการโจมตีระบบสามารถแจ้งเตือน บล็อกการสื่อสารที่น่าสงสัยและกักกัน Quarantine อุปกรณ์ที่ติดเชื้อได้ทันที เพื่อป้องกันการแพร่กระจายในวงกว้าง ด้านประโยชน์นั้นช่วยลดความเสียหายและเวลาที่ระบบหยุดชะงัก Downtime ได้อย่างรวดเร็ว

กล่าวโดยสรุปประโยชน์ของ Microsegmentation กับ Zero Trust ในการรับมือ Ransomware นั้นจะช่วยลดพื้นที่โจมตี Reduce Attack Surface จำกัดสิ่งที่ผู้โจมตีมองเห็นและเข้าถึงได้ภายในเครือข่าย พร้อมทั้งหยุดยั้งการแพร่กระจาย Prevent Lateral Movement แม้ Ransomware จะเข้าสู่ระบบได้ก็ไม่สามารถกระโดดไปยังระบบอื่น ๆ ที่สำคัญกว่าและการกักกันการโจมตี Containment จำกัดวงความเสียหายให้อยู่ในขอบเขตที่เล็กที่สุด หากมีการติดเชื้อเกิดขึ้น ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่น Resilience ทำให้องค์กรสามารถฟื้นตัวจากเหตุการณ์ Ransomware ได้เร็วขึ้น เพราะความเสียหายถูกจำกัดวงและสามารถมองเห็นได้ชัดเจน Enhanced Visibility ช่วยให้เห็นภาพรวมของการสื่อสารในเครือข่ายอย่างละเอียด เพื่อการจัดการความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ โดยการนำ Microsegmentation มาใช้ร่วมกับแนวคิด Zero Trust เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ขององค์กร และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่าง Ransomware ได้อย่างมีนัยสำคัญ

อ้างอิง

ผู้จัดทำ : นางสาวศิริรัตน์ เมืองรี นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
: นายวรรณกร อินท่า นักวิชาการคอมพิวเตอร์

● กองกฎหมายต่างประเทศ

๑. บทนำ

สาธารณรัฐเกาหลีได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นเลิศผ่านการประเมินระดับโลก โดยองค์กรต่าง ๆ เช่น สหประชาชาติ และ Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) ทำให้สาธารณรัฐเกาหลีกลายเป็นผู้นำด้านรัฐบาลดิจิทัลระดับสูงสุดของโลกในเวทีระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีช่องว่างระหว่างภาคเอกชนกับรัฐบาล เนื่องจากภาคเอกชนกำลังพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ แต่บริการของภาครัฐยังไม่ตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชนที่หวังให้บริการภาครัฐสอดคล้องกับความก้าวหน้าที่เอกชนพัฒนาขึ้น อันเนื่องมาจากข้อจำกัดเกี่ยวกับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในสาธารณรัฐเกาหลี ได้แก่

(๑) ข้อจำกัดในการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน เนื่องจากหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีระบบการทำงานที่แยกส่วนจำนวนมากถึง ๑๗,๐๙๐ ระบบ ซึ่งในเรื่องนี้จำเป็นต้องพิจารณานำระบบ Cloud มาใช้

(๒) อุปสรรคในการเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูล รัฐบาลบัญญัติข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open Government Data Act) และรัฐบาลบัญญัติการบริหารจัดการข้อมูล (Data-Based Administrative Act) ที่กำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นสาธารณะ ยกเว้นข้อมูลของภาคเอกชน ที่จะส่งผลกระทบต่อประโยชน์ในทางธุรกิจ

(๓) เทคโนโลยีที่ใช้เป็นดิจิทัล แต่โดยกระบวนการ

ยังคงต้องมีการพิมพ์และนำส่งเอกสาร เช่น ในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือการขายรถยนต์มือสอง ยังคงต้องใช้ใบรับรองตราประทับ

(๔) โลกใช้ Cloud แต่สาธารณรัฐเกาหลียังใช้ system integration (SI)^{*}

๒. ภาพรวมของนโยบายดิจิทัลและการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI)

๒.๑ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบนวัตกรรมของรัฐบาลที่ผ่านมา

(๑) สมัยรัฐบาล Roh Moo-hyun (ค.ศ. ๒๐๐๓ - ๒๐๐๘)

ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๗ - ๑๙๙๘ ซึ่งมีวิกฤติเศรษฐกิจ ช่วงเวลาดังกล่าวได้เริ่มมีการปรับเปลี่ยนการทำงานจากรูปแบบเอกสารเข้าสู่ระบบเทคโนโลยี ในสมัยรัฐบาล Roh Moo-hyun ได้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานต่าง ๆ ระบบออนไลน์เริ่มเกิดขึ้น แต่แม้จะมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้แล้วก็ตาม แต่แนวคิดของประชาชนก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปด้วย ทั้งนี้ รัฐบาล Roh Moo-hyun กำหนดวิสัยทัศน์ของรัฐบาลโดยมุ่งสู่การเป็นรัฐบาลที่ทำงานดีและรับผิดชอบต่อประชาชน ซึ่งรัฐบาลพยายามผลักดันนวัตกรรมภาครัฐโดยมีการแต่งตั้ง

* นำเสนอโดย Dr. Jae Ho Lee, Korea Institute of Public Administration (KIPA) พฤษภาคม ๒๕๖๘ (ภาพประกอบเป็นของผู้นำเสนอ, เรียบเรียงโดย นางสาวภาวรี สุวรรณดิษฐากุล ฝ่ายกฎหมายสวัสดิการสังคม กองกฎหมายสวัสดิการสังคม และนายอมรฤทธิ์ อินทรชัย ฝ่ายวิจัยและพัฒนากฎหมาย กองพัฒนากฎหมาย)

๑) system integration (SI) การบูรณาการระบบ คือการเชื่อมโยงและพัฒนาระบบงานในองค์กรหรือหน่วยงาน หรือที่สามารถเข้าใจง่าย ๆ คือ การเชื่อมโยงระบบใหม่กับระบบเก่าเข้าด้วยกัน

คณะกรรมการส่งเสริมนวัตกรรมภาครัฐ คณะกรรมการนวัตกรรมภาครัฐและการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ในสมัยรัฐบาลนี้ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหาร จัดทำและปรับปรุงระบบของภาครัฐ เช่น ระบบบริหารองค์กร ระบบบริหารงานบุคคล ระบบงบประมาณ

(๒) สมัยรัฐบาล Lee Myung-bak (ค.ศ. ๒๐๐๘ - ๒๐๑๓)

รัฐบาล Lee Myung-bak กำหนดวิสัยทัศน์โดยมุ่งสู่การเป็นรัฐบาลที่รับใช้ประชาชน โดยมีการปรับโครงสร้างองค์กรภาครัฐให้มีขนาดเล็ก โดยควบรวมหน่วยงานที่มีการกิจซ้ำซ้อนเข้าด้วยกันและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น ผลักดันการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินงาน นอกจากนี้ได้ปรับปรุงองค์กรภาครัฐให้มีความทันสมัย ยกย่องคุณภาพและประสิทธิภาพของบริการภาครัฐ เข้าถึงบริการได้โดยสะดวกและรวดเร็ว รัฐบาลมีการสร้างระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

(๓) สมัยรัฐบาล Park Geun-hye (ค.ศ. ๒๐๑๓ - ๒๐๑๗)

รัฐบาล Park Geun-hye มีวิสัยทัศน์โดยมุ่งที่จะเป็นรัฐบาลที่ได้รับความไว้วางใจและประชาชนมีความสุข ในสมัยนี้ รัฐบาลได้ผลักดันนวัตกรรมภาครัฐโดยการบริหารงานได้นำเทคโนโลยีมาใช้มากยิ่งขึ้น มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมรัฐบาล ๓.๐ และภาคเอกชนได้เข้ามา มีส่วนร่วมในการผลักดันมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีการผลักดันให้ข้าราชการและประชาชนยอมรับการใช้งานระบบดิจิทัล ทั้งนี้ รัฐบาลได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ และข้าราชการต้องได้รับการประเมินด้านดิจิทัลด้วย นอกจากนี้ ในปี ค.ศ. ๒๐๑๗ มีนโยบายที่จะนำระบบ Cloud มาใช้ แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีระบบการทำงานที่แยกส่วนเป็นจำนวนมากถึง ๑๗,๐๙๐ ระบบ จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะนำระบบต่าง ๆ มารวมเข้าด้วยกัน และยังต้องใช้งบประมาณสูงในการดำเนินการ

(๔) สมัยรัฐบาล Moon Jae-in (ค.ศ. ๒๐๑๗ - ๒๐๒๒)

รัฐบาล Moon Jae-in กำหนดวิสัยทัศน์โดยมุ่งสู่การเป็นรัฐบาลที่ประชาชนเป็นเจ้าของ โดยมีเป้าหมายให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐ และเพื่อให้บรรลุ

เป้าหมายดังกล่าว รัฐบาลจึงได้กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินการไว้ ๓ ประการ คือ การมุ่งเน้นคุณค่าทางสังคม การมีส่วนร่วม และการให้ความร่วมมือ และรัฐบาลที่เชื่อถือได้

๒.๒ วิสัยทัศน์และปัจจัยความสำเร็จ

สาธารณรัฐเกาหลีมีวิสัยทัศน์โดยมุ่งเน้นการเป็นผู้นำด้านรัฐบาลดิจิทัลที่ขับเคลื่อนด้วย AI และข้อมูล โดยมีหลักการดังนี้

(๑) รัฐบาลเพื่อประชาชน โดยพัฒนาการให้บริการแก่ประชาชนในทุกด้านอยู่ในแพลตฟอร์มเดียว

(๒) รัฐบาลอัจฉริยะที่ทำงานเป็นทีมเดียว (Smart one-team government) มุ่งไปที่การนำเทคโนโลยี AI และนำโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมมาใช้ในหน่วยงานของรัฐเพื่อแก้ไขอุปสรรคด้านข้อมูลภาครัฐ

(๓) การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาแพลตฟอร์ม

(๔) แพลตฟอร์มของรัฐบาลที่นำเชื่อถือ

๒.๓ การใช้งาน AI ในภาครัฐ

มุ่งเน้นที่ฟังก์ชัน (function) การสนับสนุนและความสามารถของระบบอัตโนมัติ ซึ่งในภาคบริการสาธารณะ AI ถูกนำไปใช้เกี่ยวกับความปลอดภัย สำหรับในภาครัฐ AI ถูกนำไปพัฒนาระบบอัตโนมัติ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐ ทั้งนี้ ที่ผ่านมา AI ถูกนำไปใช้ในด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล การบริการสาธารณะ นโยบายอุตสาหกรรม และการบริหารจัดการภายในหน่วยงานของรัฐ โดยตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๒๐ หน่วยงานของรัฐได้มีการนำ AI มาใช้เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต การค้นหารูปภาพ การเขียนเอกสาร อีกทั้งในด้านการบริการสาธารณะ มีการนำ AI มาใช้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสุขภาพ เป็นต้น

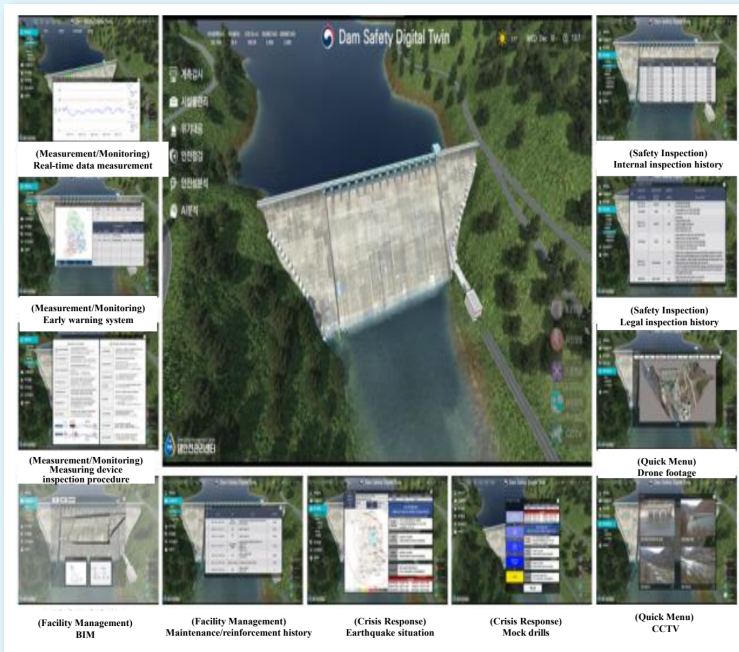
ความแตกต่างระหว่าง AI และ RPA^๒ มีดังนี้

(๑) AI เป็นนวัตกรรมซึ่งมีการนำไปประยุกต์ใช้งานได้หลากหลายและมีการปรับปรุงการทำงานและปรับปรุงประสิทธิภาพ นอกจากนี้ AI ยังสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พร้อมทั้งตัดสินใจจากข้อมูลนั้นได้

(๒) RPA มุ่งเน้นที่ประสิทธิภาพ เป็นระบบที่เหมาะสมกับการทำงานแบบอัตโนมัติซึ่งมีกระบวนการดำเนินการที่ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน หรือนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานที่บุคคลต้องมีการใส่ข้อมูล

ตัวอย่างของ AI และ RPA ซึ่งเป็นที่รู้จัก ก็คือ ChatGPT ที่มีการนำเทคโนโลยีทั้ง ๒ เทคโนโลยีข้างต้นมาใช้ร่วมกัน

^๒ Robotic Process Automation: RPA คือ เทคโนโลยีที่ใช้ซอฟต์แวร์หุ่นยนต์ (Software Robot) เพื่อทำงานแบบอัตโนมัติในงานที่มีการทำซ้ำ ๆ แทนมนุษย์ในระบบดิจิทัล เช่น การกรอกแบบฟอร์ม การคัดลอกข้อมูล การส่งอีเมล หรือการประมวลผลข้อมูลในระบบราชการหรือองค์กร

ภาพแสดงการทำงานของแพลตฟอร์ม “Digital Twin”

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านกฎหมายและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล และนวัตกรรมภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (หัวข้อ Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea น. ๙)

สำหรับตัวอย่างการนำ AI มาใช้ในสาธารณรัฐเกาหลี เช่น ตัวอย่างกรณีแพลตฟอร์ม “Digital Twin” สำหรับการจัดการน้ำในเขื่อน สาธารณรัฐเกาหลีได้นำ AI มาช่วยคาดการณ์ปริมาณน้ำ คำนวณความเสี่ยงหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเขื่อนโดยมีการจำลองลักษณะภูมิประเทศแม่น้ำ หรือเขื่อน ลงในลักษณะโลกเสมือนจริง (3D) และใส่ข้อมูลต่าง ๆ เช่น สภาพอากาศ คุณภาพน้ำ และประตุน้ำ หลังจากนั้น AI จะทำการวิเคราะห์ผล เช่น การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำในแม่น้ำและในเขื่อน โอกาสเกิดความเสียหาย นอกจากนี้ ยังตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการกับเขื่อนในระหว่างที่เกิดน้ำท่วมหรือระหว่างที่มีฝนตก

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า กลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการงานประกอบไปด้วย การธรรมาภิบาลข้อมูล การพัฒนาความสามารถของบุคลากร โครงสร้างทางกฎหมาย เทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้ากันได้ และ Cloud Infrastructure^๓

๓. กรอบการประเมินล่วงหน้าสำหรับการนำ AI และ RPA มาใช้ในภาครัฐ

๓.๑ ความสามารถของ AI และ RPA

ในด้านความเป็นระบบอัตโนมัติสามารถทดแทนการทำงานที่ต้องมีการใส่ข้อมูล หรือเป็นงานที่ต้องทำด้วยขั้นตอนเดิมซ้ำ ๆ ในด้านประสิทธิภาพ AI และ RPA มีความสามารถทำงานที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้เอง

๓.๒ เกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำ AI และ RPA ไปใช้ ประกอบด้วย

(๑) เกณฑ์การรวบรวมข้อมูล

๑) การประมวลผลข้อมูลและปริมาณงาน เช่น ข้อมูลจากใบสมัครหรือรายงาน ข้อมูลสถิติและการสำรวจ ข้อมูลการจัดซื้อและการจัดการทรัพย์สินของรัฐบาล ประมวลผลเอกสารจำนวนมาก

๒) การสะสมข้อมูลขนาดใหญ่ เช่น ข้อมูลทางกฎหมาย สิทธิบัตรและการจดทะเบียน ข้อมูลระบบสารสนเทศ ข้อมูลวิถีจากกล้องวงจรปิด

๓) การรวบรวมข้อมูลและสะสมข้อมูลในขนาดที่เป็นไปได้ ผ่าน IoT อุปกรณ์เคลื่อนที่ หุ่นยนต์ เช่น ข้อมูลที่รวบรวมไว้ การตรวจสอบพื้นที่เพาะปลูกผ่านโดรนและดาวเทียม ข้อมูลโซเชียลมีเดีย

(๒) เกณฑ์วัตถุประสงค์ในการประมวลผล ได้แก่ การค้นหา การจดจำ การตรวจจับความผิดปกติ การคาดการณ์ การเลือกทางออกที่ดีที่สุด และการสร้าง

(๓) เกณฑ์การตัดสินใจ ได้แก่ การตัดสินใจตามกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน การตัดสินใจอย่างรวดเร็วในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลัน และอิงกฎเกณฑ์อย่างง่ายไม่มีความซับซ้อน

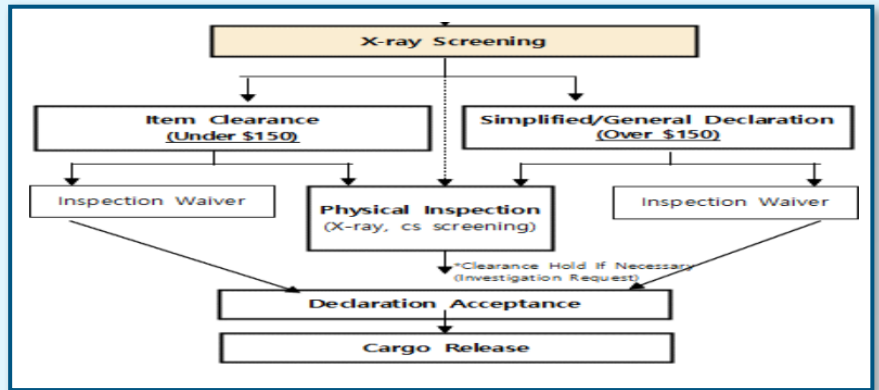
(๔) เกณฑ์ความสามารถในการอธิบาย คือ เป็นกรณีไม่มีความจำเป็นต้องมีการตรวจสอบถึงความยุติธรรม ความโปร่งใส หรือการมีอคติ

^๓ Cloud Infrastructure คือระบบที่ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่จำเป็นสำหรับการให้บริการคลาวด์ (Cloud) ซึ่ง Cloud Infrastructure จะช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงทรัพยากรด้าน IT ได้ตามต้องการ เช่น ระบบเครือข่าย (จาก <https://www.tangerine.co.th/blogs/cloud-solution/what-is-cloud-infrastructure/> สืบค้นล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๘) Networking) เซิร์ฟเวอร์ (Servers) ซอฟต์แวร์และแพลตฟอร์ม (Software and Platforms) พื้นที่จัดเก็บ (Storage) (สืบค้นจาก <https://www.tangerine.co.th/blogs/cloud-solution/what-is-cloud-infrastructure/> สืบค้นล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๘)

๓.๓ กรณีศึกษาการตรวจสอบการนำเข้าสินค้าของกรมศุลกากร สาธารณรัฐเกาหลี จากขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีการกำหนดไว้สำหรับการส่งสินค้าผ่าน หากประสงค์จะนำ AI มาใช้ในกระบวนการดังกล่าว จึงมีการประยุกต์ใช้แบบจำลองล่วงหน้าเพื่อประเมินความเป็นไปได้จะนำ AI มาใช้

ขั้นตอนที่ ๑ ระบุงานที่ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ โดยในการพิจารณาต้องเข้าใจว่า AI เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการทำงาน ไม่ใช่เครื่องมือที่จะเข้ามาทำงานแทนที่มนุษย์ มนุษย์ต้องมีส่วนร่วมกับ AI โดย AI เป็นเพียงเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจของมนุษย์ ต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพของข้อมูลและความปลอดภัยของข้อมูล และต้องมีการตรวจสอบและประเมินผลการทำงานของ AI อย่างสม่ำเสมอ

ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ฟังก์ชันสำหรับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะมาใช้โดย AI มีความสามารถในการปรับปรุงประสิทธิภาพและมีความแม่นยำในการทางการเงิน ด้วยคุณสมบัตินี้จึงอาจนำไปใช้กับการใส่ข้อมูลโดยอัตโนมัติ การยกระดับการประเมินความเสี่ยง และการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจ อย่างไรก็ตาม การนำ AI ไปใช้จะประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีจะต้องมีการประเมินความต้องการและข้อจำกัดเฉพาะของเรื่องนั้น ๆ อย่างรอบคอบ อีกทั้งต้องเลือก AI ที่มีความเหมาะสมกับแต่ละขั้นตอน

ภาพแสดงขั้นตอนการดำเนินพิธีการศุลกากรสำหรับสินค้าเร่งด่วน

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านกฎหมายและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล และนวัตกรรมภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (หัวข้อ Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea N. ๑๔)

Business Process	Social Intelligence Required	Creative Intelligence Required	Cognitive/Manipulation Required
① Preliminary Information Analysis	X	X	△
② X-ray Screening	X	X	X
③ List/Simplified/General Clearance	X	X	△
④ Physical Inspection	X	X	○
⑤ Declaration Acceptance and Release	X ²⁰	X	△

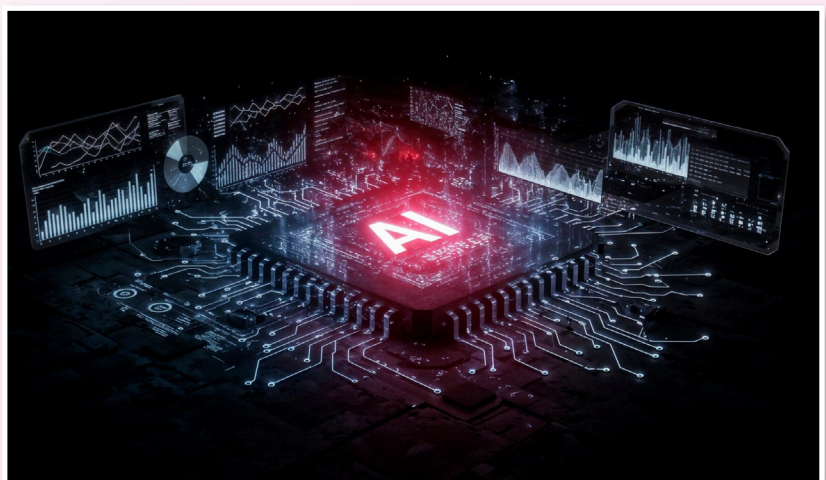
ภาพแสดงผลการพิจารณาตามขั้นตอนที่ ๑

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านกฎหมายและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล และนวัตกรรมภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (หัวข้อ Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea N. ๑๕)

Business Process	Recognition	Prediction	Automation	Communication	Generation
① Preliminary Information Analysis	O	X	O	X	X
② X-ray Screening	O	X	O	X	X
③ List/Simplified/General Clearance	O	X	X	X	X
④ Physical Inspection	X	X	X	X	X
⑤ Declaration Acceptance and Release	O	X	O	X	X

ภาพแสดงผลการพิจารณาตามขั้นตอนที่ ๒

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านกฎหมายและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล และนวัตกรรมภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (หัวข้อ Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea N. ๒๑)

ขั้นตอนที่ ๓ การวิเคราะห์
เนื้อหาการดำเนินงานและผลที่
คาดว่าจะได้รับ โดยที่ AI และ
ระบบอัตโนมัติมีศักยภาพในเพิ่ม
ประสิทธิภาพในด้านการเงิน จึง
ควรนำ AI ไปใช้สำหรับการวิเคราะห์
รูปภาพและข้อความ และการนำ
ไปใช้ควรที่จะต้องเหมาะสมกับ
การขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อ
ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมิน
ความเหมาะสมของระบบอัตโนมัติต้อง
พิจารณาในเรื่องดังนี้ ๑) ต้องเป็น
AI หรือระบบอัตโนมัติที่มีศักยภาพสูง
สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพ
ในการตรวจผ่านพิธีการศุลกากร
๒) ต้องพิจารณาลักษณะเฉพาะ
ของขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นปริมาณงาน
ความซับซ้อนของการตัดสินใจ
ความพร้อมของข้อมูล ๓) แนวทางที่
มีความเหมาะสมสำหรับจะนำไปใช้

Business Process	Operational Efficiency × Automation	Operational Efficiency × Enhancement	Resident Service × Automation	Resident Service × Enhancement
① Preliminary Information Analysis	○	X	X	X
② X-ray Screening	X	○	X	X
③ List/Simplified/General Clearance	○	X	X	X
④ Physical Inspection	X	X	X	X
⑤ Declaration Acceptance and Release	○	X	X	X

ภาพแสดงผลการพิจารณาตามขั้นตอนที่ ๓

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านกฎหมายและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลและนวัตกรรมภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (หัวข้อ Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea น. ๒๒)

Business Process	Workload	Feasibility					Risk Management	
		Decision Basis	Decision-Making Level	Interaction Level	Data Standardization	Complexity	Rules & Regulations	Immediate Action Need
① Preliminary Information Analysis	Suitable for automation	Rule-based	Low	Low	High	Low	No special issues	Low need
② X-ray Screening	Suitable for automation	Rule-based	Low	Low	Low	Low	No special issues	Low need
③ List/Simplified/General Clearance	Suitable for automation	Rule-based	High	Low	High	High	No special issues	Low need
④ Physical Inspection	Not suitable for automation	Subjective	High	Low	Low	High	No special issues	Low need
⑤ Declaration Acceptance and Final Release	Suitable for automation	Rule-based	Low	Low	High	Low	No special issues	Low need

ภาพแสดงผลการพิจารณาตามขั้นตอนที่ ๔

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านกฎหมายและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล และนวัตกรรมภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (หัวข้อ Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea น. ๒๔)

๔. ข้อพิจารณาทางจริยธรรมในวงจรการพัฒนา AI

ในส่วนนี้จะสำรวจข้อพิจารณาด้านจริยธรรมที่สำคัญในวงจรการพัฒนา AI ของสาธารณรัฐเกาหลีสำหรับบริการสาธารณะ โดยจะให้รายละเอียดและกรอบการทำงานที่ออกแบบมาเพื่อให้มั่นใจว่า การนำ AI มาใช้เป็นไปอย่างมีความรับผิดชอบ โปร่งใส และยุติธรรม

๔.๑ กรอบแนวคิดในการพัฒนา AI สำหรับบริการสาธารณะ การพัฒนากรอบแนวคิดสำหรับบริการสาธารณะที่ขับเคลื่อนด้วย AI เริ่มต้นจากกระบวนการวิจัยที่ครอบคลุมซึ่งรวมถึง

(๑) การสำรวจวิจัย ได้แก่

๑) การทบทวนวรรณกรรมได้แก่ธรรมาภิบาลการจัดกลุ่ม การบริการสาธารณะ แนวคิด AI และประเภท AI

๒) การวิเคราะห์เครือข่ายความหมายได้แก่เทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน ระบบกฎหมาย นโยบาย และจริยธรรม

๓) กรณีศึกษา ได้แก่ แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของแต่ละประเทศที่ได้คัดสรรแล้ว และการได้มาซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญและความสัมพันธ์สำหรับแต่ละกรณี

(๒) กรอบแนวคิด ได้แก่ องค์ประกอบสำคัญเป็นขั้นเป็นตอน และความซับซ้อน

(๓) การจัดทำแบบจำลองให้สมบูรณ์ ได้แก่ ขั้นตอนที่ ๑ การระบุและการรวมองค์ประกอบ ขั้นตอนที่ ๒ การรวมกันขององค์ประกอบสำคัญ ขั้นตอน และความซับซ้อน

(๔) แนวทางปฏิบัติ ได้แก่ ทิศทาง หลักการ และรายการตรวจสอบเดิมการนำระบบ AI มาใช้ในการบริหารจัดการถูกกำหนดแนวคิดไว้สี่ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การคิดค้น การนำร่อง และการใช้งาน อย่างไรก็ตาม จากผลการสำรวจจากผู้เชี่ยวชาญและข้อพิจารณาที่สำคัญขั้นตอนเหล่านี้ได้ถูกปรับให้กระชับลงเหลือสามขั้นตอนได้แก่ การวางแผน การออกแบบ และการใช้งาน เป็นผลให้เกิดการพัฒนาแบบจำลอง AI ขั้นสุดท้าย

แบบจำลอง AI ขั้นสุดท้าย นำเสนอโครงสร้างที่ครอบคลุม โดยมี ๓ ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การวางแผน การออกแบบ และการใช้งาน และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องซึ่งพิจารณาถึงความซับซ้อน ได้แก่

(๑) การวางแผน ประกอบด้วยวัตถุประสงค์การใช้งาน ผลประโยชน์สาธารณะ ความเป็นธรรมความละเอียด ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ การเปิดกว้าง ความเสถียร และความง่ายในการแก้ไข

(๒) การออกแบบ ครอบคลุมความสอดคล้องของข้อมูล ความทันเวลา ความสมบูรณ์ของข้อมูล ความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ความสามารถในการตรวจสอบ การจัดการ การกำหนดค่าความสามารถในการทำซ้ำ ความเป็นสากล และความสามารถในการปรับขนาด

(๓) การใช้งาน เน้นย้ำความแม่นยำ ความถูกต้องตามกฎหมาย การอธิบายได้ ความรับผิดชอบความต่อเนื่องทางธุรกิจ และการเยียวยาทางกฎหมาย กรอบการทำงานนี้ยังรวมถึงแนวทางที่ละเอียดอ่อนสำหรับแต่ละองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

(๑) การใช้งาน ประกอบด้วย

๑) แนวคิด เป็นการกำหนดผลประโยชน์ที่คาดหวังจากการนำ AI มาใช้ให้ชัดเจน ได้แก่ นวัตกรรม ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความเชี่ยวชาญ

๒) รายการตรวจสอบ ได้แก่ ผลประโยชน์ที่กำหนดไว้เฉพาะเจาะจงหรือไม่ งานเป้าหมายมีขนาดใหญ่และทำซ้ำมากพอที่มนุษย์จะทำได้ยากหรือไม่

๓) ข้อควรทราบ การใช้งานถือว่าเทียบเท่ากับผลประโยชน์ที่คาดหวัง และต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงความซับซ้อนของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการอภิปรายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น การทดแทนงาน

๔) ตัวอย่างแนวปฏิบัติของประเทศที่คัดสรรแล้ว ได้แก่ แคนาดา มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาอคติ การปรับปรุงคุณภาพการตัดสินใจ การลดต้นทุน การทำงานที่ไม่สามารถทำได้โดยมนุษย์ และการปรับปรุงการบริการลูกค้า สหภาพยุโรป เน้นการส่งเสริมความผูกพันและความเห็นอกเห็นใจของมนุษย์ต่อระบบ และระบุอย่างชัดเจนว่าระบบ AI จำลองการโต้ตอบทางสังคมแต่ขาด “ความเข้าใจ” และ “ความรู้สึก” ที่แท้จริง สหราชอาณาจักร ให้ข้อมูลที่ทีมสามารถใช้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ในโลกแห่งความเป็นจริง

(๒) ความเป็นธรรม ประกอบด้วย

๑) แนวคิด ในการนำระบบ AI มาใช้อย่างมีความรับผิดชอบโดยปราศจากอคติ โดยใช้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วไป

๒) รายการตรวจสอบ มีการทบทวนกลยุทธ์และขั้นตอนเพื่อป้องกันการสร้างหรือเสริมสร้างอคติที่ไม่เป็นธรรมทั้งในการออกแบบอัลกอริทึมและการใช้ข้อมูล ป้อนเข้าหรือไม่ มีการกำหนดและนำจรรยาบรรณ AI มาใช้ในองค์กรหรือไม่ มีการทบทวนข้อมูลสำหรับการพัฒนา AI (การฝึกอบรม) เพื่อหาอคติหรือไม่ มีการประเมินความจำเป็นในการประมวลผลข้อมูลล่วงหน้าหรือไม่

๓) ข้อควรทราบ ปัญหาอคติในข้อมูลเคยเกิดขึ้นในภาคเอกชน เช่น การเลือกปฏิบัติทางเพศและเชื้อชาติ และจำเป็นต้องพิจารณาลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของสาธารณรัฐเกาหลี ได้แก่ ภูมิภาค เพศ สถาบันการศึกษา และจำเป็นต้องตรวจสอบข้อมูลที่รวบรวมเพื่อหาอคติหรือความเอนเอียง และกำหนดวิธีการจัดการ นอกจากนี้ ยังต้องมั่นใจว่า การใช้ข้อมูลเป็นไปอย่างยุติธรรมโดยปราศจากองค์ประกอบส่วนตัว และความเป็นธรรมต้องพิจารณาระดับความซับซ้อนของข้อมูล ในขณะที่ข้อมูลที่มีโครงสร้างสามารถตรวจจับอคติหรือไม่เป็นธรรมได้ค่อนข้างง่าย ข้อมูลที่ไม่มีโครงสร้างจำเป็นต้องมีการประมวลผลล่วงหน้าเพื่อตรวจจับอคติ ซึ่งต้องพิจารณาในระหว่างการพัฒนา

๔) ตัวอย่างแนวปฏิบัติของประเทศที่คัดสรรแล้ว สหภาพยุโรป มุ่งเน้นการป้องกันอคติในการออกแบบอัลกอริทึม (Algorithm)/ข้อมูล การประเมินข้อจำกัดขององค์ประกอบชุดข้อมูล การพิจารณาความหลากหลาย และการเป็นตัวแทนของผู้ใช้ การวิจัยเครื่องมือทางเทคนิคเพื่อความเข้าใจ และการตรวจสอบอคติ สหราชอาณาจักร เน้นธรรมาภิบาล ความปลอดภัย อัลกอริทึม (Algorithm) ที่มีจริยธรรม และการกำหนดความเป็นธรรมที่ตกลงกันไว้

๔.๒ แนวทางปฏิบัติ : ขั้นตอนการพัฒนาระบบ AI

หมวดหมู่	แนวคิด	รายการตรวจสอบ
วัตถุประสงค์	- กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบ AI ให้ชัดเจน - จัดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับ ระดับการพัฒนา AI - ระบุผลลัพธ์ที่ตั้งใจไว้ตามประเภท	- วัตถุประสงค์สามารถกำหนดได้อย่างชัดเจนตามประเภทหรือไม่ - AI จะทำงานอะไรโดยอัตโนมัติขอบเขตของ AI เป็นภายใน ภายนอก หรือทั้งสองอย่าง
การใช้งาน	- กำหนดผลประโยชน์ที่คาดหวังจาก AI	- ผลประโยชน์ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ (การทดแทนงาน การปรับปรุงประสิทธิภาพ ข้อมูลเชิงลึกใหม่) - งานเป้าหมายเป็นงานซ้ำ ๆ หรือมีขนาดใหญ่พอที่มนุษย์จะทำได้ยากหรือไม่
ผลประโยชน์สาธารณะ	- พิจารณาผลประโยชน์สาธารณะ สิทธิมนุษยชน และคุณค่าทางสังคมใน AI	- มีความเสี่ยงต่อสิทธิสาธารณะ หรือความเสี่ยงของการกีดกันหรือไม่ - การนำไปใช้โดยรัฐบาลมีประสิทธิภาพมากกว่าหรือไม่ผลกระทบจะถูกตัวไม่สมส่วนหรือไม่
ความเป็นธรรม	- หลีกเลี่ยงอคติโดยใช้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วไป ดำเนินการพัฒนา AI อย่างมีความรับผิดชอบ	- มีการทบทวนกลยุทธ์เพื่อป้องกันอคติหรือไม่ - มีจรรยาบรรณ AI หรือไม่ - ข้อมูลป้อนเข้าได้รับการทบทวนและประมวลผลล่วงหน้าเพื่อหาอคติหรือไม่
ความละเอียด	- กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและระดับรายละเอียด	- มีการประมวลผลข้อมูลล่วงหน้า (เช่น การให้ชัดเจนลดสัญญาณรบกวน) หรือไม่ - มีการระบุประเภทและแหล่งที่มาของข้อมูลหรือไม่
ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ	- ทบทวนต้นทุนการนำไปใช้ (ข้อมูล การดำเนินงาน การบำรุงรักษา)	- ต้นทุนได้รับการทบทวนตลอดวงจรการพัฒนาหรือไม่ - มีการคำนวณต้นทุนการปรับแต่งเฉพาะองค์กรหรือไม่ - มีการทบทวนผลกระทบที่ไม่ใช่เศรษฐกิจหรือไม่
การเปิดกว้าง	- รับรองความโปร่งใสของรหัสผ่านความร่วมมือใช้งานของโอเพนซอร์ส	- สามารถให้รหัสพร้อมแดชบอร์ดและภาษามนุษย์ได้หรือไม่ - สามารถสนับสนุนผลประโยชน์สาธารณะผ่านแพลตฟอร์มโอเพนซอร์สแบบร่วมมือได้หรือไม่
ความเสถียร	- สร้างความปลอดภัยเพื่อป้องกันการแฮก และภัยคุกคาม รวมถึงมาตรการความปลอดภัยเฉพาะ AI	- มีมาตรการความปลอดภัยที่เพียงพอหรือไม่ - มีการวางแผนการตรวจจับการแฮกอัตโนมัติหรือไม่
ความง่ายในการแก้ไข	- อนุญาตให้นักพัฒนาเข้าถึงได้ทันทีเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดหรืออคติ	- การควบคุมของมนุษย์สามารถลบล้างการตัดสินใจของ AI ได้หรือไม่ - ข้อผิดพลาด/อคติสามารถแก้ไขได้ทันทีหรือไม่ - มีกลไกการตรวจจับปัญหาที่จัดตั้งขึ้นหรือไม่

หมวดหมู่	แนวคิด	รายการตรวจสอบ
ความสอดคล้องของข้อมูล	- หลีกเลี่ยงความขัดแย้งในข้อมูลที่รวบรวม	- ไม่มีข้อขัดแย้งในค่าข้อมูลหรือไม่ - รหัสข้อมูลยังคงสอดคล้องกันหรือไม่ - ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตรงกันระหว่างการถ่ายโอนหรือไม่
ความทันเวลา	- รวบรวมข้อมูลในเวลาที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาและการดำเนินงาน	- สามารถเข้าใจอายุการใช้งานและเวลาของข้อมูลได้หรือไม่ - สามารถรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นได้เมื่อต้องการหรือไม่
ความสมบูรณ์ของข้อมูล	- รับรองว่าไม่มีค่าที่ขาดหายไปและคุณสมบัติที่จำเป็นถูกเติมเต็ม	- มีความสมบูรณ์ของแต่ละบุคคล (ไม่มีค่าที่ขาดหายไป) หรือไม่ - มีความสมบูรณ์ตามเงื่อนไข (มีค่าตามที่กำหนด) หรือไม่
ความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล	- ระบุผลกระทบด้านความเป็นส่วนตัวของการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลใน AI	- ข้อมูลเป็นไปตามกฎหมายความเป็นส่วนตัวหรือไม่ - มีการประเมินผลกระทบด้านความเป็นส่วนตัวหรือไม่
ความสามารถในการตรวจสอบ	- เปิดใช้งานการตรวจสอบบันทึกการดำเนินการและการแก้ไขข้อผิดพลาด	- ระบบมีกระบวนการตรวจสอบที่บันทึกคำแนะนำ/การตัดสินใจหรือไม่
การจัดการการกำหนดค่า	- จัดทำบันทึกการพัฒนาและการปรับเปลี่ยน	- มีมาตรการจัดการการกำหนดค่าที่จัดตั้งขึ้นหรือไม่
ความสามารถในการทำซ้ำ	- รับรองว่านักพัฒนาสามารถทำซ้ำผลลัพธ์ได้	- มีกระบวนการตรวจสอบสำหรับผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดหรือไม่
ความเป็นสากล	- ให้บริการที่เป็นสากลและแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลที่อาจเกิดขึ้น	- ความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลสำหรับประชากรกลุ่มเปราะบางสามารถลดลงได้หรือไม่ - ระบบได้รับการประเมินความเสี่ยงของการกีดกันที่อาจเกิดขึ้นหรือไม่
ความสามารถในการปรับขนาด	- เปิดใช้งานการบูรณาการกับเทคโนโลยีอัจฉริยะอื่น ๆ	- ระบบสามารถบูรณาการกับ AI หรือระบบอัจฉริยะอื่น ๆ ได้หรือไม่
ความแม่นยำ	- ใช้อัลกอริทึม (Algorithm) ที่ซับซ้อนเพื่อให้แน่ใจว่าการตัดสินใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของระบบ	- มีมาตรการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประเมินความเพียงพอของข้อมูลและการขาดอคติหรือไม่ - มีการระบุความเสียหายจากการคาดการณ์ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ - มีการกำหนดเกณฑ์ความแม่นยำหรือไม่
ความถูกต้องตามกฎหมาย	- รับรองการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ	- กระบวนการและผลลัพธ์เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ - กฎหมาย/สถาบันพร้อมสำหรับการประยุกต์ใช้ระบบ AI หรือไม่

หมวดหมู่	แนวคิด	รายการตรวจสอบ
การอธิบายได้	- ทำให้ผลลัพธ์ของระบบและกระบวนการอนุมานโปร่งใส	- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าใจกระบวนการอนุมานและความถูกต้องของผลลัพธ์ได้หรือไม่
ความรับผิดชอบ	- กำหนดความรับผิดชอบก่อนและหลังการนำไปใช้	- ความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ - มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางกฎหมายหรือไม่
ความต่อเนื่องทางธุรกิจ	- พัฒนาแผนการดำเนินงานทางเลือกในกรณีที่เกิดความล้มเหลว	- มีระบบสำรองพร้อมสำหรับการดำเนินงานที่ล้มเหลวหรือไม่
การเยียวยาทางกฎหมาย	- รับรองการชดเชยและกรอบกฎหมายสำหรับผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์	- มีมาตรการในการกำหนดความรับผิดชอบหรือไม่ - มีข้อบังคับที่จัดตั้งขึ้นเพื่อกำหนดหลักการความรับผิดชอบหรือไม่

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านกฎหมายและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลและนวัตกรรมภาครัฐของสาธารณรัฐเกาหลี (หัวข้อ Government Innovation System and Digital Government Advancements of the Republic of Korea (น. ๓๓ - ๓๖))

แนวทางที่ครอบคลุมนี้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของสาธารณรัฐเกาหลีในการจัดการกับความซับซ้อนทางจริยธรรมของการนำ AI มาใช้ในภาครัฐ โดยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการพิจารณาอย่างรอบคอบในทุกขั้นตอนของวงจรชีวิตการพัฒนา AI เพื่อรับประกันการใช้งานที่รับผิดชอบและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

๕. ข้อเสนอแนะ

๕.๑ ทิศทาง : ใช้แนวทางที่อิงความเสี่ยงต่อการกำกับดูแล AI (Risk-Based Approach to AI Regulation) การกำกับดูแล AI มีความจำเป็นต้องมีการกำกับดูแลที่แตกต่างกันสำหรับ High-Impact AI และ Generative AI โดย High-Impact AI หมายถึง ระบบปัญญาประดิษฐ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ความปลอดภัย หรือสิทธิขั้นพื้นฐาน ในขณะที่ Generative AI หมายถึง ระบบปัญญาประดิษฐ์ที่สร้างผลลัพธ์ต่างๆ เช่น ข้อความ เสียง ภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ โดยการเลียนแบบโครงสร้างและลักษณะของข้อมูลป้อนเข้า การใช้แนวทางที่อิงความเสี่ยงช่วยให้สามารถจัดสรรทรัพยากรการกำกับดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นความสนใจไปที่ระบบ AI ที่มีความเสี่ยงสูงสุด ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อบุคคลหรือสังคม

๕.๒ กลยุทธ์ในการนำ AI ไปใช้

(๑) วัตถุประสงค์ของการนำ AI มาใช้ต้องมีความชัดเจน การมีข้อมูลขนาดใหญ่ไม่ถือว่ามีความเสี่ยงเพียงพอกในการพิจารณาการนำบริการอัจฉริยะ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ มาใช้

(๒) การกำกับดูแล ควรกระทำโดยบุคคล ๓ ฝ่าย ได้แก่ ๑) ผู้บริหารระดับสูง ๒) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ และ ๓) บุคลากรด้านเทคโนโลยี อีกทั้งนักวิทยาศาสตร์ข้อมูลต้องไม่ละเลยต่อการพัฒนาทักษะ

(๓) จริยธรรมและค่านิยม มนุษย์ต้องเป็นผู้พิจารณาและตัดสินใจในด้านจริยธรรม โดยสามารถยอมรับ AI ในเรื่องความสามารถในการอธิบาย

(๔) ข้อมูล ต้องมีข้อมูลที่เพียงพอและต้องมีกระบวนการเตรียมข้อมูลและทรัพยากรที่จำเป็น

(๕) กฎหมายและระเบียบ ต้องมีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกัน การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงข้อกำหนดด้านจริยธรรม

(๖) ความคุ้มค่า เนื่องจากพัฒนา AI ต้องใช้ทั้งเวลาและเงินในการลงทุนเป็นจำนวนมาก การจะนำ AI มาใช้จึงจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ

๕.๓ องค์ประกอบที่จะทำให้การนำ AI มาใช้ประสบความสำเร็จ

(๑) ผู้บริหารระดับสูง ต้องมีความเข้าใจด้าน AI ต้องให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรอื่นที่จำเป็น อาจต้องมีการปรับโครงสร้างองค์กรและคัดเลือกบุคลากรที่เหมาะสม

(๒) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานของ AI ต้องมีเป้าหมายในการนำ AI มาใช้ที่ชัดเจนต้องสามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งาน AI ได้

(๓) บุคลากรด้านเทคโนโลยี ต้องให้การสนับสนุนการนำ AI มาใช้ และให้การสนับสนุนแก่บุคลากรที่ใช้งาน AI อีกทั้งต้องกำหนดทิศทางการพัฒนา AI ที่จะนำมาใช้ด้วย

นายปรกรณ์ นิลประพันธ์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นประธานในพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี และพลังของแผ่นดิน ประจำปี ๒๕๖๘ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และร่วมลงนามถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี และพลังของแผ่นดิน เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ โดยมีคณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ เข้าร่วมพิธี เมื่อวันที่วันอังคาร ที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมสมภพ ไทตระกิตย์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางณัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการสัมมนาพัฒนาหลักกฎหมายปกครอง เรื่อง “สัญญาทางปกครอง: หลักการจากแนวคำพิพากษา การร่างสัญญา และนิติวิธี” เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมแมนดาริน B และ C ชั้น ๑ โรงแรมแมนดารินกรุงเทพ (สามย่าน) กรุงเทพมหานคร

นางสาวรัชณี สังข์ทองงาม ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เข้าร่วมการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมคุณธรรมระดับกระทรวง (สำนักนายกรัฐมนตรี) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ และเข้ารับเกียรติบัตรประกาศยกย่อง “องค์กรคุณธรรม” สำนักนายกรัฐมนตรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งมีผลการประเมินในระดับ “องค์กรพัฒนาคุณธรรม” โดยมี นางยุพา ทวีวัฒนะกิจบวร ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธี เมื่อวันที่วันจันทร์ ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุม ๑๐๙ ชั้น ๑ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการ
ใช้ยานยนต์ไฟฟ้าขนาดใหญ่)

สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกา

- ให้ยกเว้นภาษีเงินได้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับรายได้ที่ใช้จ่ายในการลงทุนซื้อรถโดยสารหรือรถบรรทุกที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ ที่ใช้จ่ายระหว่างวันที่ ๒๗ มีนาคม - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ยกเว้นค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม ตามเงื่อนไขดังนี้
 - รถที่ผลิตหรือประกอบในประเทศไทย หักได้ ๑๐๐ % ของรายจ่ายจริง
 - รถที่ประกอบสำเร็จรูปและนำเข้ามาทั้งคัน หักได้ ๕๐ % ของรายจ่ายจริง
- ผู้ที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีนี้ต้องทำโครงการลงทุน แผนการจ่ายเงิน และรายละเอียดของรถ แจ้งต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามหลักเกณฑ์กำหนด
- ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หรือมีการขายรถ รถถูกทำลาย สูญหาย หรือสิ้นสภาพให้สิทธิการยกเว้นภาษีสิ้นสุดลง

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

- สนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าให้ครอบคลุมรถโดยสารและรถบรรทุก
- ส่งเสริมการลงทุนและการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศ

